

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

3

1906

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ÉDITIONS

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

BAS. N. GRÉGORIADÈS

Ε.Υ.Δ της Κ.Τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Ο ΜΕΛΕΤΙΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΩΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΣΤΗΛΟΚΟΠΗΣ

Διὰ τῶν ἐπιμῶν Σημειωμάτων περὶ ἀρχαίων ἐλληνικῶν ἐπιγραφῶν ἐν μεσαιωνικοῖς κώδιξιν ἀπεδείχθη πασιφανῶς, ὅτι ἡ ἐπιγραφικὴ δὲν ἀρχεῖται ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ καὶ δὴ διὰ Κυριακοῦ τοῦ Ἀγκωνίτου, ἀλλ' ὅτι οὗτος οὐδὲν ἄλλο ἔπραξεν ἢ νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον, οὐ ἐπὶ μακρὰν σειρὰν αἰῶνων εἶχοντο ἐνδελεχῶς οἱ Βυζαντινοί. Πράγματι εἶδομεν, ὅτι ἐν Βυζαντίῳ ἀδιάπτωτος ἐξηκολούθησεν ἡ περὶ τὰς ἀρχαίας ἐπιγραφὰς διατριβή, συνεχισθεῖσα ἔπειτ' ἀραιῶς καὶ μετὰ μακρῶν διακοπῶν ὑπὸ τῶν τουρκοκρατουμένων Ἑλλήνων.

Οὕτω πολὺ πρὸ τοῦ Μουστοξύδου, τοῦ Πιττάκη, τοῦ Παγκαθῆ καὶ τοῦ Κουμανούδη πρέπει νὰ μνημονεύσωμεν, πλὴν τῶν ἀνωνύμων ἀντιγραφῶν ἀρχαίων ἐπιγραφῶν, ἂν μὴ τοῦ Ἀρέθα, ἀλλὰ τοῦ Ἰωάννου καὶ τοῦ Κωνσταντίνου Λασκάρειος, τοῦ Μιχαήλ Σουλιάρδου, τοῦ Μιχαήλ Σοφianoῦ, τοῦ Νικολάου Τουρριανοῦ καὶ τοῦ Ζαχαρίου Σκορδύλη Μαραφαῶ.

Τῶν δὲ ὑπὸ τοὺς Τούρκους ζησάντων Ἑλλήνων, ἐν οἷς ἐξέχει Ῥήγας ὁ Βελεστινλῆς, ὅστις ἐν τοῖς περιθεωρίοις τῆς μεγάλης αὐτοῦ Χάρτας περιέσωσέ τινὰς ἐπιγραφὰς ἐξ Ἀθηνῶν καὶ τῶν πατριῶν Φερῶν, ἐπιστημότατος ἀνεδείχθη ὁ πολὺς ἐξ Ἰωαννίνων Μελέτιος. Οὗτος, τὸ μὲν πρῶτον χρηματίσας μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἀρτης, εἶτα δὲ Ἀθηνῶν, εἶνε γνωστὸς μάλιστα διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ συγγραφείσαν Ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν καὶ τὴν Γεωγραφίαν παλαιάν τε καὶ νέαν. Τὸ δὲ γεωγραφικὸν τοῦτο ἔργον, ἐκδοθὲν ἐν Βενετίᾳ τὸ μὲν πρῶτον παρὰ τῷ Νικολάῳ Γλυκῷ

¹ Νέου Ἑλληνομνήμενος Τόμ. Α' σ. 257 κ. ἑ., 385 κ. ἑ. Τόμ. Β' σ. 29 κ. ἑ.

καὶ τῷ 1728, τῷ δὲ δεύτερον τῷ 1807 παρὰ Πάνω Θεοδοσίου ἐπιμελεῖται τοῦ Ἀνθίμου Γαζῆ, πρὸςθέντος καὶ τινὰς σημειώσεις, ἐνδιαφέρει ἡμᾶς ἐνταῦθα καθ' ὅσον ἀναφέρεται εἰς τὰς ἑλληνικὰς χώρας. Τούτων δὲ πραγματεύεται κατὰ σειράν τὴν Ἑπειρον, τὰς παρακειμένας τῇ Ἑπίρῳ νήσους τοῦ Ἰονίου πελάγους, Κέρκυραν, Λευκάδα, Ἰθάκην, Κεφαλληνίαν καὶ Ζάκυνθον, τὴν Ὀζωλαίαν Λοκρίδα, τὴν Δωρίδα, τὴν Φωκίδα, τὰ κατὰ τοὺς Ὀπουντίους καὶ τοὺς Ἐπικνημιδίους Λοκρούς, τὴν Βοιωτίαν, τὴν Ἀττικὴν, τὴν Πελοπόννησον, τὴν Θεσσαλίαν, τὴν Μακεδονίαν, τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους, τὴν Θράκην καὶ τέλος τὴν Μικρὰν Ἀσίαν.

Πηγὰς δ' ἔχει ὁ Μελέτιος τοῦτο μὲν τοὺς ἀρχαίους καὶ Βυζαντινοὺς συγγραφεῖς, τοῦτο δὲ τινὰς τῶν νεωτέρων, πρὸς δ' ἐπὶ τούτοις ἐν τισὶ τῶν χωρῶν τὴν ἰδίαν αὐτοψίαν.

Καὶ οἱ μὲν ἀρχαῖοι συγγραφεῖς, εἰς οὓς ἀναφέρεται, εἶνε ὁ Ὅμηρος, ὁ Ἡρόδοτος, ὁ Ξενοφῶν, ὁ Ἀριστοτέλης, Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός, ὁ Πολύβιος, ὁ Στράβων, Διονύσιος ὁ περιηγητής, Διόδωρος ὁ Σικελιώτης, Δίων ὁ Χρυσόστομος, ὁ Φιλόστρατος, ὁ Πλούταρχος, ὁ Ἰώσηπος, Ἀριστείδης ὁ ῥήτωρ, ὁ Αἰλιανὸς, ὁ Πausanίας, ὁ Ἀθήναιος, ὁ Ἰούλιος Πολυδεύκης, οἱ Παροιμιογράφοι καὶ ἐκ τῶν Λατίνων ὁ Πλίνιος. Ἐκ δὲ τῶν Βυζαντινῶν ποιεῖται μνείαν τοῦ Σωκράτους, τοῦ Εὐαγρίου, Στεφάνου τοῦ Βυζαντίου, τοῦ πατριάρχου Νικηφόρου, τοῦ Σιφιλίνου, τοῦ Μιχαῆλ Γλυκᾶ καὶ τοῦ Χαλκοκονδύλη. Ἐκ δὲ τῶν νεωτέρων ἀναφέρει τὸν Ducange, τὸν Λεουγκλάβιον, τὸν Μολέτιον καὶ τὸν Νίγρον. Ὁ δὲ ὑπ' αὐτοῦ μνημονευόμενος Σοφιανὸς εἶνε πάντως ὁ Νικόλαος, οὗ οἱ γεωγραφικοὶ Πίνακες τῆς Ἑλλάδος, ἔχοντες παρὰ τὰρχαῖα ὀνόματα τάντίστοιχα νεώτερα, ἐξεδόθησαν τὸ πρῶτον τῷ 1540¹.

Καὶ τῆς νομισματικῆς δὲ δὲν φαίνεται ὅλως ἄπειρος ὁ Σοφιανός. Οὕτω, περὶ τῆς Λευκάδος ὄντος τοῦ λόγου, λέγει· Οἱ

¹ *Σάθη* Νεοελληνικὴ φιλολογία σ. 141 κ. ἑ.

Λευκάδιοι ἐστάθησαν αὐτόνομοι, τῶν ὁποίων τὰ νομίσματα ἔχουσι περιγραφὴν ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους, Λευκαδίων, καὶ ἐν τῷ μέσῳ ἐν Δόρῳ, μὲ τρεῖς (οἷον εἰπεῖν) Κεφαλᾶς, σημαῖνον ἴσως τὰς τρεῖς πόλεις αὐτοῦ, ἐκ δὲ τοῦ ἀριστεροῦ ἐν Πρὸςωπον¹. Περὶ δὲ τῆς Ταρσοῦ λέγει· Ἀὐτὴ ὠνομάσθη προσέτι καὶ Ἀνωϊανή, ὡς φαίνεται ἐκ νομίσματος ἐλληνικοῦ Ἀνωϊῶνον Καρακάλλα τοῦ Ἀυτοκράτορος².

Περὶ δὲ πλείονα εἶνε τὰ χωρία, ἐν οἷς γίνεται λόγος περὶ λειψάνων ἀρχαίων μνημείων. Τὰ κυριώτατα τῶν τοιούτων χωρίων εἶνε τὰ ἑξῆς·

1) Περὶ Ἀμβρακίας· εἰς τὸν τόπον ὅπου φαίνεται σήμερον κρημνισμένη³.

2) Περὶ Ἀγίου Πέτρου τῆς Αἰτωλίας· εἰς τὸ ὅποιον φαίνονται ἔχνη πόλεως μεγάλης⁴.

3) Περὶ τῆς Κωνώπης ἐν Αἰτωλίᾳ· τῆς ὁποίας τὰ θεμέλια φαίνονται πλησίον τοῦ χωρίου Κωνωπίνας⁵.

4) Περὶ τῆς ἐν Λευκάδι Νηριτεῦ· μόλις σώζουσα ἔχνη τινὰ μέχρι τῆς σήμερον, ὡς περὶ καὶ ἡ Γέφυρα ταύτης⁶.

5) Περὶ τῆς ἐν Φωκίδι Βουλιῶδος· κειμένη ἐπὶ ὑψηλοῦ τόπου, ἄνω τοῦ Λιμένος αὐτῆς (τῆς βοιωτικῆς Θισβῆς) ἐπὶ σταδίου· ὁ δὲ ἐκεῖ ὄρων χεῖμαρδος, Ἡρακλεῖος ὀνομάζεται· φαίνονται ἔχνη τινὰ ταύτης εἰς τὸ Παραθαλάσσιον, ὑποκάτω ἀπὸ τὸ Δομπὸ τὸ Μοναστήριον⁷.

6) Περὶ τῆς Λαρύμνης· Ὑπερβαλόντες δὲ τὸ Πιῶον Ὁ-

¹ Μελετίου Γεωγραφία παλαιὰ καὶ νέα. Ἐκδ. 6' Τόμ. Β' σ. 300. Ἐνταῦθά τε καὶ κατωτέρω παραπέμπω εἰς τὴν πρόχειρόν μοι δευτέραν ἔκδοσιν, ἥτις εἶνε ἄλλως ἢ συνηθέστερον εὐρισκομένη ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις, τῆς πρώτης οὖσης σπανιωτέρας. Ἀλλὰ σημειωτέον, ὅτι ἐν τῷ Corpus Inscriptionum Graecarum αἱ παραπομπαὶ γίνονται εἰς τὴν πρώτην ἔκδοσιν.

² Ἐνθ' ἄν. Τόμ. Β' σ. 188.

³ Ἐνθ' ἄν. Τόμ. Β' σ. 288.

⁴ Ἐνθ' ἄν. Τόμ. Β' σ. 290.

⁵ Ἐνθ' ἄν. Τόμ. Β' σ. 291.

⁶ Ἐνθ' ἄν. Τόμ. Β' σ. 300.

⁷ Ἐνθ' ἄν. Τόμ. Β' σ. 314.

ρος, εὐρίσκομεν τὴν Λάρυμναν πόλιν, κοινῶς Λάρνες, τῆς ὁποίας τὰ ἔχνη φαίνονται, ὅπου εἶναι Λίμνη ἀγχιβαθῆς, ἐγγὺς τῶν Τειχῶν ταύτης, ἐξέρχεται ὕδωρ γλυφόν, κινητικὸν καὶ καθαριστικόν, πρὸς ὃ τρέχοντες πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, δις τὸ κατ' ἔτος, τὸν Μάϊον μῆνα, καὶ τὸν Αὐγουστον, καὶ πίνοντες ἐξ αὐτοῦ ποσότητα οὐκ ὀλίγην, εὐρίσκουσι τινὲς μὲν θεραπεΐαν παθῶν ἀνιάτων, τινὲς δὲ θάνατον, οἱ ἀλόγως αὐτῷ χρώμενοι¹.

7) Περὶ τῆς Κορωνείας· κειμένη ἐν ὑψηλῷ τόπῳ, τῆς ὁποίας ὁ τόπος Καμάρι τανῦν λέγεται, καὶ μόλις αὐτῆς ἔχνη τινὰ φαίνονται. Περὶ αὐτὴν ἐκτίσθησαν Ναοὶ Χριστιανῶν, ἐκ τῶν Λίθων ταύτης, ὧν οὐδεὶς σχεδὸν ἄνευ Ἐπιγραφῆς².

8) Περὶ τῆς Θίσβης (Κακούση) ἦν συγγέει μετὰ τῶν Θεσπιῶν· θαυμάσια φαίνονται τὰ τεῖχη αὐτῆς, καὶ τὰ περὶ αὐτὴν λελατομημένα Μνήματα³.

9) Περὶ τῆς Σκώλου· εἰς ἐκείνους ὁποῦ πηγέουσι ἐκ Πλαταιῶν εἰς Θήβας, μετὰ τὴν Περόην (γρ. Ὠερόην) τὸν ποταμὸν, ἢ χεῖμαρρον, πρὸ τοῦ ν' ἀπεράσῃ τὸν Ἀσωπὸν ποτ., παρ' αὐτὸ τὸ ῥεῦμα, κάτω ὅσον σταδίους 40., εἶναι τὰ ἔχνη τοῦ Σκώλου πόλεως ποτέ⁴.

10) Περὶ τῆς Ἐλευστίνος· Οὐτιος ὁ Ναὸς τῆς Δήμητρος (τῆς ὁποίας τὸ Ἄγαλμα σώζεται μέχρι τοῦ νῦν, μέγα ὄν καὶ στέφανον ἐσχηματισμένον ἔχον, ἀξιόβαρον αὐτῇ.) εἶναι τανῦν Ἐρίπειον. Εἰς ταῦτα δὲ ὑπεσημείωσεν ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐκδόσει ὁ Ἄνθιμος Γαζῆς περὶ τοῦ ἀγάλματος τῆς Δήμητρος τάδε· Κατὰ δυστυχίαν καὶ τοῦτο τὸ τίμιον λείψανον τῆς ἀρχαιότητος, πρὸς τοῖς ἄλλοις, μᾶς τὸ ἐπῆραν οἱ Ἄγγλοι περὶ τὸ 1802, σωτήριον ἔτος⁵.

¹ Ἐνθ' ἀν. Τόμ. Β' σ. 333.

² Ἐνθ' ἀν. Τόμ. Β' σ. 341.

³ Ἐνθ' ἀν. Τόμ. Β' σ. 342.

⁴ Ἐνθ' ἀν. Τόμ. Β' σ. 343.

⁵ Ἐνθ' ἀν. Τόμ. Β' σ. 353.

11) Περὶ τοῦ Πειραιῶς· Πόρτο Λεῶνε, ἀπὸ τῶν Λεόντων τῶν Λιθίνων, μεγάλων ὄντων καὶ ἀξιολόγων, οἱ τινες ἔκειντο περὶ αὐτὸν τὸν Λιμένα, ἀηφθέντες ἐκεῖθεν ὑπὸ τῶν Βενεϊκῶν μετὰ τὸ λεηλατήσαι τὰς Ἀθήνας. Εἰς ταῦτα δ' ὑπεσημείωσεν ὁ Γαζῆς· Κεῖνται τανῦν οὗτοι οἱ Λέοντες εἰς τὸ προπύλαιον τοῦ Νεωρίου τῆς Βενεϊκῆς¹.

12) Ὁμοίως περὶ τοῦ Πειραιῶς· Φαίνονται τανῦν εἰς αὐτὸν Λεῶνα μόνον καὶ ἔχνη Οἰκιῶν, καὶ Οἰκοδομημάτων καὶ φρέατα ξηρὰ πολλότατα².

13) Περὶ τῆς ἀττικῆς Οἰνός· τανῦν κεῖται Ἐρίπειον, κοινῶς καλούμενον Μιούπολι, καὶ Πειρογεράκι, πλησίον χειμάρδου τινός, ὅστις ὅταν ἐπλημμύρῃ ἐκ τῶν ὑείων, μεγάλην βλάβην ἀπετέλει εἰς τὸν Κάμπον³.

14) Περὶ τῶν Ἀθηνῶν· Ἦτιον καὶ ἡ Βουλὴ τῶν ἑξακοσίων καὶ τὸ Πρυτανεῖον, καὶ ἄλλα παραπλήσια ἀξιόλογα. Ἐκ τῶν ὁποίων ἔχνη τινὰ μέχρι τῆς σήμερον σώζονται, ἐμφαίνοντα τὴν ἄκραν αὐτῶν μεγαλοπρέπειαν⁴.

15) Περὶ τοῦ Ἄργους· Ναὸς τῆς Ἥρας ἐν τῇ ὁδῷ, ὅπου φαίνονται νῦν αἱ Κολῶναι⁵.

16) Περὶ τοῦ ἐν Ἀργολίδι Γενεσίου πεδίου· ἄνω αὐτοῦ τοῦ πεδίου ἦτιον ὁ Ναὸς τοῦ Γενεσίου Ποσειδῶνος, ὅπου τανῦν εἶναι ὁ Ναὸς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ἦτοι τὸ Μοναστήριον τῆς Δουκοῦ⁶.

17) Περὶ Νεοχωρίου τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Μαγνησίας· Μεταξὺ τῶν Μηλιῶν καὶ τοῦ Νεοχωρίου εἶναι τόπος χαριέστατος Δυκομάγγανον λεγόμενος, ὅπου φαίνονται τὰ ἐρείπια, τοῦ

¹ Ἐνθ' ἄν. Τόμ. Β' σ. 354.

² Ἐνθ' ἄν. Τόμ. Β' σ. 355.

³ Ἐνθ' ἄν. Τόμ. Β' σ. 356.

⁴ Ἐνθ' ἄν. Τόμ. Β' σ. 359.

⁵ Ἐνθ' ἄν. Τόμ. Β' σ. 423.

⁶ Ἐνθ' ἄν. Τόμ. Β' σ. 424.

Ναοῦ τοῦ Διὸς, τὸν ὁποῖον οἱ Χριστιανοὶ ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐπωνόμασαν ¹.

18) Περὶ τῆς Ἀμφιπέλεως· ἴσως νὰ εἶναι αὕτη ἡ Παλαιὰ πόλις, τῆς ὁποίας τὰ λείψανα φαίνονται τανῶν ἐγγὺς τῶν ἐκβολῶν τοῦ Στρομόνος ποταμοῦ ².

19) Περὶ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ Οἰσύμης· ἡ Οἰσύμη εἶναι τὸ ἄνω τῆς Καβάλας κρημισμένον κάστρον ³.

20) Περὶ τῶν Φιλίππων· ἡ ὁποία τανῶν εἶναι ἔρημος, καίτοι τὸ πάλαι περίφημος, τὸ αὐτὸ ὄνομα μέχρι τοῦ νῦν σώζουσα, τῆς ὁποίας τὴν λαμπρότητα φανερόνουςι τὰ λείψανα ταύτης καὶ τὸ Ἀμφιθέατρον ⁴.

21) Περὶ τῆς Πέλλης· ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἡ Πέλλα νὰ μὴ εἶναι τὰ Γιαννιτῶν, ὡσὰν ὁποῦ αὕτη ἡ πόλις ἐκατοικίσθη καὶ ἐθεμελιώθη εἰς τὸν καιρὸν, ὁποῦ ἄρχησαν οἱ Τοῦρκοι, ἀλλὰ νὰ ἦτον ἐκεῖ ὁποῦ τανῶν λέγεται τὰ Παλάτια, τὸ ὁποῖον φαίνεται καὶ ἀληθέστερον ⁵.

22) Περὶ τῆς Πάρου· ἐν αὐτῇ ποτὲ ἦτον Βωμὸς ἢ Ἱερὸν, τοῦ ὁποίου ἡ καθεμία πλευρὰ ἐκρίνειτο ἐνὸς σταδίου ἀντὶ αὐτοῦ τανῶν εἶναι Ναὸς περικαλλῆς τῆς Θεοτόκου, Ἐκατονιαπυλιανὴ καλούμενος ⁶. Καὶ κατωτέρω· Τὸ παλαιὸν κάστρον, ὅπερ ἠδαφίσθη ὑπὸ τοῦ Μπαρμπαρόσσα, Κέφαλος κοινῶς ἐκαλεῖτο ⁷.

23) Περὶ τῆς Δήλου· εἰς τὴν ὁποίαν φαίνονται λείψανα μέχρι τοῦ νῦν τοῦ περιφήμου Ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ ἄλλων ἀρχαιοτήτων, καὶ διαφόρων ἀγαλμάτων ⁸.

¹ Ἐνθ' ἀν. Τόμ. Β' σ. 454. Ταῦτα εὐρίσκονται ἐν μακρᾷ Σημειώσει περὶ Θεσσαλίας γραφίσῃ ὑπὸ τοῦ Γαζῆ ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐκδόσει.

² Ἐνθ' ἀν. Τόμ. Β' σ. 465.

³ Ἐνθ' ἀν. Τόμ. Β' σ. 465.

⁴ Ἐνθ' ἀν. Τόμ. Β' σ. 466.

⁵ Ἐνθ' ἀν. Τόμ. Β' σ. 473.

⁶ Ἐνθ' ἀν. Τόμ. Γ' σ. 49.

⁷ Ἐνθ' ἀν. Τόμ. Γ' σ. 20.

⁸ Ἐνθ' ἀν. Τόμ. Γ' σ. 37.

24) Περὶ τοῦ παρὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν λιμένος τῆς Δάφνης· ὁ ἐν τῇ Εὐρώπῃ Φάρος, ἦτοι τὸ Φανάρι τῆς Ρούμελης, πλησίον τοῦ ὁποίου ἀνωρθώθη ἡ Στύλη, ἐπιγραφὴν ἔχουσα λατινικὴν, Ὁκταυῖανου, ἣτις τανῦν πεσομένη ἐνδον τῆς θαλάσσης κεῖται ¹.

25) Περὶ τῆς Καζίκου· κατεκρημνίσθη ὑπὸ σειμοῦ μεγάλου, ὁμοῦ καὶ μετὰ ἄλλας πόλεις τῆς Βιθυνίας· ὁμοίως καὶ ὁ θαυμασίος Ναὸς αὐτῆς, τοῦ ὁποίου οἱ κίονες ἦσαν τετραόγιοι τὸ πάχος, τὸ δὲ ὕψος 50 πήχεων, ἕκαστος πέτρας μιᾶς κατὰ τὸν Ξιφλίτον. Τανῦν ὀλοτελῶς ἐξέπεσε τῆς ἀρχαίας λαμπρότητος, σώζεται ὁμοῦ ὁ θρόνος τοῦ Μητροπολίτου ².

26) Περὶ τῆς Ῥόδου· Ἐκτιστε δὲ (μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἄλωσιν) ἐστειρεύθη πάντων τῶν ἐν αὐτῇ ἀρχαίων. Ὅσα δὲ ἔχγη σώζονται, φανερόνους τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἄνωθεν Ναζηραίων ³.

Καὶ ἄλλα δὲ πολλὰ σημειώματα σχετικὰ πρὸς λείψανα ἀρχαιοτήτων εὐρίσκονται παρὰ τῷ Μελετίῳ συνδεόμενα πρὸς ἀναγραφὴν ἐπιγραφῶν, ἅτινα θέλω παραθέσει κατωτέρω.

Εἰς τὰς ἀρχαίας δ' ἐπιγραφὰς πολὺ μᾶλλον παντὸς ἄλλου μνημείου προσέσχεν ὁ Μελέτιος τὸν νοῦν, διὸ καὶ ἔκρινε ταύτας ἀξίας ἰδίας μνείας ἐν αὐτῇ τῇ ἐπιγραφῇ τῆς Γεωγραφίας, ἣτις λέγεται *Συλλεχθεῖσα ἐκ διαφόρων Συγγραφέων Παλαιῶν τε καὶ Νέων καὶ ἐκ διαφόρων Ἐπιγραφῶν τῶν ἐν Λίθοις*.

Γίνεται δὲ παρὰ τῷ Μελετίῳ μνεία ὀγδοήκοντα καὶ ἕξ ἐν ὄλῳ ἀρχαίων ἐπιγραφῶν, ἀνίσως διανενημμένων κατὰ τὰς διαφόρους ἐλληνικὰς χώρας. Εἶνε δ' αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται αἱ ἑξῆς·

1) Ἐν Ἀνακτορίῳ Ἀκαρνανίας. Ἀντὶ τοῦ Ἀνακτορίου ὁ Μελέτιος ποιεῖται λόγον ἐκ πλάνης περὶ Ἀλυζείας, λέγων· « Λέγονται τῶρα τὰ κρημνίσματα αὐτῆς κοινῶς Ἀιλικὰς εἰς τὴν

¹ Ἐνθ' ἄν. Τόμ. Γ' σ. 99.

² Ἐνθ' ἄν. Τόμ. Γ' σ. 130.

³ Ἐνθ' ἄν. Τόμ. Γ' σ. 226.

Βόνιτζα. . . . Εἰς αὐτὸ τὸ χωρίον εὐρίσκονται μέχρι τῆς σήμερον πολλαὶ ἀρχαιότητες. Ἡμεῖς καὶ ἐγὼ ἐν τοῖς ἄλλοις, εἰς ἓνα λίθον ἐτοῦτο τὸ Ἐπιγράμμα, εἰς τιμὴν τοῦ Ἡρακλέους.

ΜΑΧΑΤΑΣ ΠΟΗΣΕ

» Τὸν Διὸς Ἀλκμήνης τε . Γόνον . τιμαῖσιν . ἀέξων,

» Γιὸς Λασθένεος . στήσεν, Ἄγαλμα τόδε.

» Μνήμην . ἀθάνατον . σώζων . Πατρός τε . καὶ αὐτοῦ

» [Λαφάνεος κλεινῶ] Λοξείου ἐν Τεμένει»¹.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀνέγνω καλῶς ὁ Μελέτιος, μεγαλογραφῆσας ἐν οὐ δέοντι τὴν λέξιν Γόνον καὶ προσθεῖς πού καὶ κου τὰς περιττὰς στιγμάς ἐν τῇ ἐκδόσει. Μόνον δ' ἐν τῷ τελευταίῳ στίχῳ τοῦ ἐπιγράμματος οὐκ οἶδαμεν διὰ τίνα λόγον παρέλιπε τὰς ἀνωτέρω ἐν ἀγκύλαις παρατεθείσας λέξεις. Ἡδὴ δὲ πρὸ τοῦ Μελετίου ἐξέδωκε τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐσφαλμένως ὡς κερκυραϊκὴν ὁ Montfaucon ἐκ τῶν ἀντιγράφων τοῦ Ἀποστόλου Ζένου², μετ' αὐτὸν δὲ ἄλλοι πολλοὶ, ἕως ἐξεδόθη τελευταῖον ὑπὸ τοῦ Dittenberger³.

2) Ὁμοίως ἐν Ἀνακτορίῳ « Εἰς αὐτὴν τὴν Βόνιτζαν φαίνονται ἀκόμη ἔχνη δύο πόλεων μεγάλων, ἡ μία εἰς τὴν Κερκυραποῦλαν, ἡ ἄλλη εἰς τὸν Ἅγιον Βασίλειον, ὅπου εὔρον ἐπιγραφὰς τοιαύτας ἐν τινι ἀξιολόγῳ λίθῳ » *Τελλίας Πυθίωνος*»⁴.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, ὀρθῶς ἀναγνωσθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Μελετίου, ἐσφαλμένως ὡς κερκυραϊκὴν ἐξέδωκε πρὸ τοῦ Μελετίου ὁ Montfaucon⁵, μετ' αὐτὸν δ' ἐξεδόθη ὑπ' ἄλλων καὶ τελευταῖον ὑπὸ τοῦ Dittenberger⁶.

¹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 289 κ. ε.

² Montfaucon Diarium Italicum σ. 426.

³ Inscriptiones Graecae Phocidis Locridis Aetoliae Acarnaniae Insularum Maris Ionii. Ἐν Βερολίῳ. 1897 σ. 127 ἀρ. 523.

⁴ Ἐνθ' ἀν. Τόμ. Β' σ. 291.

⁵ Diarium Italicum σ. 425.

⁶ Ἐνθ' ἀν. σ. 128 ἀρ. 528.

3) Ὁμοίως ἐν Ἀνακτορίῳ « ἐν ἑτέρῳ δέ » Ἡράκλειτος Τυανεύς ἐτῶν ο' χαῖρε »¹.

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, ὀρθῶς ὑπὸ τοῦ Μελετίου ἀναγνωσθεῖσαν, ἀνεπιστάτως εἶχε τάξει πρὸ αὐτοῦ ἐκδοῦς ὁ Montfaucon² εἰς τὰς κερκυραϊκὰς. Μετὰ δὲ τὸν Μελέτιον ἐξέδωκαν ἄλλοι τε καὶ ὁ Dittenberger³.

4) Ἐν Κερκύρα· « εὕρισκονται ἐπιγραφαὶ ἔχουσαι οὕτως » Πόλις Γερμανικὸν Καίσαρα Τιβερίου Καίσαρος Υἱὸν, Σεβαστοῦ Καίσαρος Υἱὸν, Ὑπατεύοντα θεοῖς »⁴.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη, ἣν ὀρθῶς ἐξέδωκεν ὁ Μελέτιος, εὐρηταὶ ἐγγεγλυμμένη ἐπὶ τῆς βάσεως ἀνδριάντος τοῦ Γερμανικοῦ ἐκ Κερκύρας ἀπαχθέντος εἰς Βενετίαν καὶ νῦν ἀποκειμένου ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Οὐηρώνος. Πρὸ δὲ τοῦ Μελετίου ἐξέδωκεν αὐτὴν μετὰ σφαλμάτων ὁ Μαρμοράς⁵, εἶτα δὲ ὁ Spon⁶ καὶ ὁ Montfaucon⁷. τελευταῖον δ' ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Dittenberger⁸.

5) Ὁμοίως ἐν Κερκύρα· « καὶ ἑτέρα » Ἰουλίαν Θεοδώραν ἀρετῆς ἔνεκεν θεοῖς »⁹.

Τὴν ὀρθῶς ὑπὸ τοῦ Μελετίου ἐκγραφεῖσαν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐξέδωκαν πρὸ αὐτοῦ ὁ Spon¹⁰ καὶ ὁ Montfaucon¹¹. τελευταῖος δ' ἐξέδωκεν αὐτὴν ὁ Dittenberger¹².

6) Ὁμοίωξ ἐν Κερκύρα· « καὶ ἑτέρα » Ἀ πόλις Μάρκον

¹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 291.

² Ἐνθ' ἀν. σ. 424.

³ Ἐνθ' ἀν. σ. 428 ἀρ. 529.

⁴ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 297.

⁵ *Andrea Marmora Storia di Corfù. Ἐν Βενετία. 1672 σ. 122.*

⁶ *Voyage d'Italie, de Dalmatie, de Grèce et du Levant Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 83.*

⁷ Ἐνθ' ἀν. σ. 426.

⁸ Ἐνθ' ἀν. σ. 161 κ. ε. ἀρ. 724.

⁹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 297.

¹⁰ *Voyage κτλ. Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 85.*

¹¹ Ἐνθ' ἀν. σ. 422.

¹² Ἐνθ' ἀν. κ. 164 ἀρ. 734.

Καλη *Γαίου υἱὸν Βύβλον τὸν Πάτρονα*, καὶ εὐεργέτα
Ἐρμῆ Ἡρακλεῖ ¹.

Ἐξεδόθη πρὸ τοῦ Μελετίου ὑπὸ τοῦ Spon ² καὶ τοῦ Montfaucon ἐκ τῶν ἀπογράφων τοῦ Ἀποστόλου Ζένου ³. Πρῶτος ἔβύκη ⁴ τὸ τέως ἡμιεξίτηλον ὄνομα *Καλη* . . . τὸ ὑπὸ τοῦ Maffei ⁵ συμπληρωθὲν κακῶς εἰς *Καλήμιον* ἐπηνώρθωσεν εἰς *Καλιόριον*. Οὐδ' εἶνε τοῦτο τὸ μόνον λάθος τοῦ Μελετίου, γράψαντος, καθ' ἃ καὶ ὁ Spon, καὶ *Πάτρονα* ἀντὶ *Πάτρονα* καὶ *εὐεργέτα* ἀντὶ *εὐεργέταν* καὶ παραλείψαντος μετὰ τὸ *Ἐρμῆ* τὸ *καί*, ὅπερ πρῶτον εὐρίσκεται παρὰ τῷ Paciaudi ⁶.

Σημειωτέον, ὅτι ὁ Muratori ⁷ λέγει, ὅτι ἡ στήλη εὐρίσκετο ἐν Βενετίᾳ παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ Ζένῳ. Ὁ δὲ Paciaudi ⁸ ἰσχυρίζεται, ὅτι ἐξέγραψε τὸν λίθον τῷ 1746 ἐν τῷ κατὰ τὴν Βενετίαν μεγάρῳ τοῦ Ζένου. Ἀλλὰ τὴν βεβαίωσιν ταύτην διαμφισθητεῖ ὁ Μουστοξύδης ⁹. Ὅπωςδὴποτε οὐδαμῶς δικαιούμεθα νὰ ὑποπτεύσωμεν, ὅτι ὁ Μελέτιος ἐξέγραψεν ἐκ τοῦ Montfaucon, τοῦ Spon ἢ τοῦ Wheeler τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην καὶ τὰς ἄλλας ὅσαι εὐρηνται ἐκδεδομέναι πρὸ αὐτοῦ παρὰ τινι τῶν ἀρχαιολόγων τούτων. Δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν, ὅτι ὁ Μελέτιος συνέταξε τὴν Γεωγραφίαν αὐτοῦ πολλὰ ἔτη πρὸ τῆς ἐκτυπώσεως τῆς πρώτης ἐκδόσεως, ὀκτὼ ὄλα ἔτη περὶ τὴν σύνταξιν αὐτῆς διατρέψας ¹⁰, ἰδίως δὲ ἀσχοληθεὶς περὶ αὐτὴν

¹ *Μελετίου Γεωγραφία* Τόμ. Β' σ. 297.

² *Voyage* Τόμ. Γ' σ. 84 - *Recherches d'antiquités* σ. 118 καὶ *Miscellanea eruditionis antiquae* σ. 14.

³ *Ἐνθ'* ἀν. σ. 425.

⁴ *Corpus Inscriptionum Graecarum* ἀρ. 1880.

⁵ *Critic. lapid.* III σ. 127.

⁶ *Monumenta Peloponnesiaca* Τόμ. Β' σ. 33.

⁷ *Novus Thesaurus Inscriptionum* Τόμ. Β' σ. DLIII, 1.

⁸ *Paciaudi* *ἔνθ'* ἀν.

⁹ *Delle Cose Corciresi* σ. 223.

¹⁰ Ἴδε τὸν πρόλογον *Τὰς ἐντευξομέναις ἐν Γεωγραφίᾳ* ἐκδ. 6' Τόμ. Α' σ. 3.

ἀπὸ τοῦ 1696 μέχρι τοῦ 1699¹. Ἄλλ' οὐχ ἤττον τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δὲν εἶθε ὄλωσ' ἀπίθανον νὰ εἶδεν ἐν Βενετίᾳ.

7) Ὁμοίως ἐν Κερκύρᾳ· « Ἐν δὲ τῇ Παλαιόπολει ἐπὶ τῆς Πύλης τῆς ἐκεῖσε ἐκκλησίας

» Πίστιν ἔχων Βασιλείαν ἐμῶν μενέων συνέριθον
Σοὶ Μάκαρ Ὑψιμέδον τόνδ' Ἱερὸν ἔκτισα Ναόν·
Ἑλλήνων Τεμένη καὶ Βωμοὺς ἐξαλαπάξας
Χεῖρὸς ἀπ' οὐτιδανῆς Ἰοβιανὸς ἔδνον Ἄνακτι »².

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη σώζεται ἔτι κατὰ χώραν. Ἐπὶ τοῦ λίθου φέρεται ΒΑΣΙΛΙΑΝ καὶ ΝΗΟΝ ἀντὶ τῶν παρὰ τῷ Μελετίῳ Βασιλείαν καὶ Ναόν Ταύτην ἐξέδωκαν πρὸ τοῦ Μελετίου ὁ Spon³ καὶ ὁ Montfaucon ἐκ τῶν ἀντιγράφων τοῦ Ἀποστόλου Ζένου⁴· τελευταῖον δ' εὑρήται παρὰ τῷ Dittenberger⁵.

8) « Εἰς τὸ Ἀκρωτήριον τῆς Κεφαλληνίας, Πισκάρδο τανῦν καλούμενον, εὑρέθη Ἐπιγραφὴ τοιαύτη· « Τίτος Φλαῦιος Διονύσιος ἐνορκίζομαί σοι τὸν σεβάσιον ὄρκον, μηδενὶ ἐξὸν εἶναι, ἀνοίξαι ταύτην τὴν σορὸν Ὀλυμπιάδος· εἰ δέ τις ἀνοίξῃ, δώσει τῷ φίσκῳ δεινάρια διςχίλια πεντακόσια, καὶ ὑφείξει λόγον ἀσεβείας »⁶.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη, ἦν ἀνακριθέστερον τοῦ Μελετίου ἐξέδωκε πρὸ αὐτοῦ ὁ Montfaucon⁷ καὶ τελευταῖος ἐπ' ἐσχάτων ὁ Dittenberger⁸. μετενεχθεῖσα ἐκ Κεφαλληνίας εἰς Κέρκυραν, ἀπεκομίσθη ἐκεῖθεν εἰς τὴν ἐν Βενετίᾳ συλλογὴν τοῦ Ἀποστόλου Ζένου καὶ ἐξ αὐτῆς εἰς τὸ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει Ναυιανὸν μου-

¹ Ἴδε Ἀνθίμου Γαζῆ Βίον τοῦ Μελετίου ἐν Γεωγραφίᾳ ἐκδ. 6 Τόμ. Α' σ. 11'.

² Αὐτόθι.

³ Voyage κτλ. Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 82.

⁴ Ἐνθ' ἀν. σ. 429.

⁵ Ἐνθ' ἀν. σ. 161 ἀρ. 721.

⁶ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 303

⁷ Ἐνθ' ἀν. σ. 424.

⁸ Ἐνθ' ἀν. σ. 140 ἀρ. 643.

σειον. Ἄλλ' ὑπάρχουσι τινὰ τὰ ἄπορα ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν μετακομίσεων τούτων τοῦ λίθου. Μαρτυρουμένης τῆς ἐκ Κερκύρας εἰς Βενετιανὰ μετακομίσεως τῷ 1700¹, ἀναγκαίως πρέπει νὰ ποδεχθῶμεν, ὅτι ἰκανὸν ὅπως ὅποτε χρόνον πρὸ τοῦ ἔτους ἐκείνου εὐρίσκετο ὁ λίθος ἔτι ἐν Κεφαλληνίᾳ, ὅπου προφανῶς εἶδεν αὐτὸν ὁ Μελέτιος, ὅστις οὐ μόνον ὀρθότερον τοῦ Montfaucon ἐξέγραψεν αὐτὸν, ἀλλ' εἶνε καὶ ὁ μόνος ῥητῶς μνημονεύων τοῦ τόπου ἐν ᾧ εὐρίσκετο κατὰ χώραν.

Ἐν δὲ τῇ ἀναγνώσει τοῦ Μελετίου ὑπάρχουσι τὰ ἐξῆς λάθη ἑνορκίζομαι ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ λίθου ἑνορκίζομαι, Σεβάσιοι δοκῶν ἀντὶ Σεβάσιον δοκιον, ἀνοῖξαι ἀντὶ ἀνῶξαι, ἀνοῖξαι ἀντὶ ἀνῶξι, φίσκω δεινάρια ἀντὶ φίσκω δηνάρια, διςχίλια ἀντὶ διςχειλία, ὑφέξει ἀντὶ ὑφέξι

9) Ἐν Πανοπεὶ τῆς Φωκίδος: «Λέγεται κοινῶς ἡ ὑπ' αὐτῇ κώμη, Ἅγιος Βλάσιος: εὔρον ἐν τινὶ λίθῳ ἔνδον αὐτῆς, ἐπιγραφὴν Ἐπ' Ἐουδάμῳ κτλ.»²

Τῆς στήλης, ἐφ' ἧς ταῦτα μόνα καὶ οὐδὲν ἕτερον ἦτο ἐπιγεγραμμένον, σωζομένης πλήρους, ὅτ' ἐξέγραψε πρῶτος τὴν ἐπιγραφὴν ὁ Μελέτιος, σώζεται νῦν μόνον τὸ δεξιὸν ἡμισυ, ἐξ οὗ ἐπανορθοῦται τὸ ὄνομα εἰς *Ἐνθουδάμῳ*. Μετὰ τὸν Μελέτιον ἐξέδωκαν αὐτὴν ὁ Böckh³, ὁ Lebas⁴ καὶ ὁ Dittenberger⁵.

10) Ἐν τῇ κατὰ τὴν Φωκίδα μονῇ τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ τοῦ Σπειριώτου: «Ἐν τισὶ λίθοις τοῦ Ἱεροῦ ἀνέγνω ἐπιγραφὰς τοιαύτας, «Θεοῖς Σεβαστοῖς, καὶ τῇ πόλει, τὴν Κορήνην καὶ τὸ πρὸς τοὺς Βαθμοὺς, καὶ τὸ Ἐποίκιον Ξενοκράτης καὶ Εὐμαρίδας ἀνέθηκαν ἐκ τῶν ἰδίων, καὶ τὴν τοῦ ὕδατος εἰσαγωγὴν»⁶

¹ Dittenberger ἐνθ' ἀν.

² Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 314.

³ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1739.

⁴ Inscriptions Τόμ. Β', σ. 167 ἀρ. 809.

⁵ Ἐνθ' ἀν. σ. 20 ἀρ. 76.

⁶ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 315 κ. ε.

Εὑρηται πρὸ τοῦ Μελετίου ἐκδεδομένη παρά τῷ Spon¹ καὶ τῷ Wheeler². Ἴδε αὐτὴν νῦν παρά τῷ Böckh³ καὶ τῷ Dittenberger⁴. Σώζεται νῦν ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ τετραυραυμένη εἰς δύο μέρη, μικρὸν δὲ τεμάχιον ἐν τῷ μέσῳ ἐξέλιπεν.

11) Ἐν Ἀμβρῶσσῳ τῆς Φωκίδος, τῷ νῦν Διστόμῳ « Ἀνέγνων ἐκεῖ ἐπιγραφὰς τοιαύτας » *Ἀυτοκράτορα Καίσαρα Μανρωάλιον* (γράφει *Μ(ᾶρκον) Αὐρήλιον*), *Κόμοδον Ἀντωνεῖνον Ἀυτοκράτορος Καίσαρος λ.* (γράφει *Λ(ο)υ(κίου)*), *Σεπτιμίου Σεουήρου Ηερίνακος Σεβαστοῦ Ἀραβικοῦ Ἀδιαβηνικοῦ παρθικοῦ*, *μεγίστου ἀδελφοῖν* (γράφει *ἀδελφόν*), *ἡ πόλις Ἀμβρωσσέων ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἀνιέρωτος τοῦ ἀνιέρωτος καὶ εὐτυχεστάτου τοζηθοῦ ἐπιμεληθὲν ρος τοῦ ἀρχοτος* (γράφει *το[ῦ] Ζήθου ἐπιμεληθέντος τοῦ ἀρχοντος Ἀν[τέ]ρωτος*) *ψβ (= ψηφίσματι βουλήs)* »⁵.

Ἴδε μετὰ τὸν Μελέτιον ἐκδεδομένην τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην παρ' ἄλλοις τε καὶ τῷ Böckh⁶ καὶ Dittenberger⁷.

12) Ὁμοίως ἐν Ἀμβρῶσσῳ « Ἐν ἄλλῳ λίθῳ » *Ἀυτοκράτορα Νέρωνα* (γράφει *Νέρ[ου]α*) *Τραϊανὸν Καίσαρα Σεβαστὸν Γερμανικόν, ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Δῆμος Ἀμβρωσσίων* (γράφει *Ἀμβροσσίων*)⁸.

Ἴδε αὐτὴν ἐκδεδομένην μετὰ τὸν Μελέτιον παρ' ἄλλοις τε ὡς καὶ τῷ Böckh⁹ καὶ Dittenberger¹⁰.

13) Ὁμοίως ἐν Ἀμβρῶσσῳ « Καὶ ἐν ἄλλοις » *Ἀλκαῖος*

¹ Voyage Τόμ. Γ' τέρ. 5 σ. 10.

² A journey into Greece. Ἐν Λονδίῳ. 1682 σ. 323.

³ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1730.

⁴ Ἐνθ' ἄν. σ. 13 ἀρ. 47.

⁵ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 316.

⁶ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1736.

⁷ Ἐνθ' ἄν. σ. 6 ἀρ. 18.

⁸ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 316.

⁹ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1734.

¹⁰ Ἐνθ' ἄν. σ. 5 ἀρ. 17.

Ἀμβροσίου (γράφει Ἀμπροσίου) Αἰφρίδαμος Σάραπι (τόνισον Σαράπι) Ἴου Ἀνουβι : τόνισον Ἀνουβι), ἀρισταδας
πριακον (γράφει τὴν πασιτάδα καὶ τὸ προίπυλον)»¹.

Ἰδε αὐτὴν ἐκδεδομένην μετὰ τὸν Μελέτιον ὀρθότερον ὑπ' ἄλλων τε, τοῦ Böckh² καὶ τοῦ Dittenberger³.

14) 149) Ὁμοίως ἐν Ἀμβρόσιω «Καλλιστραία . . Ἀπόλλωνι Νικίας». Ἐπαφρόδειτε χαῖρε καὶ τὰ ἐξῆς»⁴.

Ἐνωμένως ἐπὶ τὸ αὐτὸ παρέχει πρῶτος ἐνταῦθα ὁ Μελέτιος τρεῖς ἐπιγραφάς· α) Καλλιστραία Ἀπόλλ(λ)ωνι, ἧς ἕκτοτ' ἐξέλιπε τὸ ἐξ ἀριστερῶν πρῶτον ἡμισυ⁵· β) Νικίας⁶· γ) Ἐπαφρόδειτον χαῖρε⁷.

17) Ἐν Ἐλατεῖα (Λεῦτα)· α) Ἐν αὐτῇ ἀνέγνων ἐπιγραφάς· Ἀυτοκράτορα Καίσαρα Μάρκον Ἀυρήλιον Ἀντωνεῖνον Εὐσεβῆ Σεβαστὸν τὸν (γράφει Βρεττανικὸν) Μέγιστον, ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Δῆμος Ἐλατέων»⁸.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, εὑρεθεῖσαν ἐν τῷ ἐκκλησιδρίῳ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου καὶ ἀποκειμένην νῦν ἐν τῷ μουσεῖῳ Δραγματίου, ἶδε μετὰ τὸν Μελέτιον ἐκδεδομένην παρ' ἄλλοις τε, τῷ Böckh⁹ καὶ τῷ Dittenberger¹⁰.

18) Ὁμοίως ἐν Ἐλατεῖα· α) Ἐτέραν ἐν λίθῳ ἐγγεγλυμμένῳ· Ἐπὶ Ῥωμαίῳ φίλῳ Καλλιδώρα»¹¹.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη, παραναγνωσθεῖσα ὑπὸ τοῦ Μελετίου καὶ

¹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 316.

² Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1729.

³ Ἐνθ' ἀν. σ. 5 ἀρ. 16.

⁴ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 316.

⁵ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1726. Dittenberger ἔνθ' ἀν. σ. 5 ἀρ. 15.

⁶ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1747. Dittenberger ἔνθ' ἀν. σ. 7 ἀρ. 25.

⁷ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1745. Dittenberger ἔνθ' ἀν. σ. 7 ἀρ. 23.

⁸ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 316.

⁹ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1735.

¹⁰ Ἐνθ' ἀν. σ. 42 ἀρ. 145.

¹¹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 322.

ἀποκειμένη νῦν ἐν Δραγμανίῳ πλησίον τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, ἐξεδόθη κατόπιν ὀρθῶς. Ἴδε αὐτὴν παρὰ τῷ Böckh¹ καὶ Dittenberger², ἔχουσαν ὡς: Ἐπί Γ[ε]νναίῳ. Φιλῶ. Καλλιδώρα.

19) Ὁμοίως ἐν Ἐλατεῖᾳ « ἐν ἄλλῳ Νέμεια Ἐφεσον Ἀδριάνια β' καὶ ἄλλας πλείστας »³.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, οὐκ ὀρθῶς ἐκγραφεῖσαν τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Μελετίου, ἴδε καὶ παρὰ τῷ Böckh⁴ καὶ Lebas⁵, ὀρθοτερον δὲ παρὰ τῷ Paris⁶ καὶ Dittenberger⁷.

20) Ἐν Θρονίῳ τῆς Λοκρίδος· « Θρόνιον πόλις ποτὲ, τανῦν Ἐρίπειον, ἀνωθεν εὐρισκόμενον ἀπὸ τοῦ Ῥωμᾶνι τὴν Κώμην, τοῦ ὁποίου ὁ τόπος καλεῖται κοινῶς Παλαιόκαστρο εἰς τὰ Μάρμαρα, ὅπου εὗρον ἐπιγραφὴν τοιαύτην· Ἀγαθᾶ Τύχα. Ἀρχοντος Ἀλεξίου Γραμματέως Εὐφράνορος, Ταμῖα Ἀριστέριους (γράφε Ἀρισ(οι)μένους) ἔδοξε τᾷ Βουλᾷ καὶ τῷ Δάμῳ Θρονιέων Ἀλκίνοα (γράφε Ἀλκίνο[ν]) Δημητρίου Ἐφ..... (συμπλήρου Ἐφ[έσιον].....) Ὀπονντίων..... ὀλογχητόν (γράφε [ιο]ολόγχητον.....) πόλις ποτὲ Μεσόγειος, καὶ τὰ λοιπὰ »⁸.

Ἴδε τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, ἐκγραφεῖσαν τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Μελετίου, νῦν παρ' ἄλλοις τε καὶ τῷ Böckh⁹ καὶ Dittenberger¹⁰.

21) Ἐν Ἀταλάντῃ· « Εἰς αὐτὸ τὸ Ταλάντι ἴδον ἐπιγραφὰς πολλὰς ἀλλὰ διεφθαρμένας, εἰς τὸν Ἅγιον Παντελεήμονα

¹ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1742.

² Ἐνθ' ἀν. σ. 46 ἀρ. 179.

³ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 322.

⁴ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1731.

⁵ Inscriptions Τόμ. Β', σ. 171 ἀρ. 819.

⁶ Bulletin de correspondance Hellénique Τόμ. Γ' (1886) σ. 383 ἀρ. 20.

⁷ Ἐνθ' ἀν. σ. 41 ἀρ. 138.

⁸ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 325.

⁹ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1751.

¹⁰ Ἐνθ' ἀν. σ. 73 ἀρ. 309.

» *Ἀγαθῆ τύχα δάμω. Ὀπούντιοι ἔδωκαν... .. τικον αὐτοὶ καὶ Ἄγγοι... .. ἀουλίαν καὶ αὐτοῖς καὶ κατὰ θάλασσαν τ... .. Ἄρχοντος Ἐροδάμω Νικόβουλος Νικοτέα* ¹.

Τὴν ἀποκεκρουμένην ταύτην ἐπιγραφὴν λίαν πλημμελῶς ἐξέγραψεν ὁ Μελέτιος πρῶτος. Ἴδε αὐτὴν ὀρθῶς ἐκδεδομένην ἀλλαγῶς τε καὶ παρὰ τῷ Böckh² καὶ Dittenberger³.

22) Ὁμοίως ἐν Ἀταλάντῃ « *Εἰς δὲ τὸν Ἅγιον Νικόλαον: Ἡρόδοτος λάμπων Ἀμφιανθέοις* » ⁴.

Παραληφθεῖσα ἐκ τοῦ Μελετίου εὐρηταὶ ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη καὶ παρὰ τῷ Böckh⁵, ἀναγινώσκοντι αὐτὴν ὧδε: *Ἡρόδοτος, Λάμπων, Ἀμφιαν θεοῖς*.

23) Ὁμοίως ἐν Ἀταλάντῃ « *καὶ ἑτέρα: Ὁ παλαιὸς Τάτιος ὁ πολίχου... .. καὶ ἄλλας διεφθαρμένας* » ⁶.

Παραλαβὼν ἐκ τοῦ Μελετίου ὁ Böckh⁷ ἀνέγνω τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐν τῷ *Corpus Inscriptionum Graecarum* ὧδε: *Ὁ παλαιός. Τάτιος ὁ Πολίχου?*

24) Ἐξ Ὠρωποῦ « *Μετὰ ταῦτα εἶναι τὸ Σικάμινον, τανῶν κώμη, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων μ' Μαρτύρων κεῖται λίθος ἐπιγραφὴν ἔχων, Ἡφροδίσιος Ζωπύρου Ὠρωπίος* » ⁸.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶνε ἄρᾳ γε ἡ αὐτὴ, ἣν ἐν τῷ ἐκκλησιδρίῳ τῶν Ἁγίων Σαράντα τῆς κώμης Σικάμινο ἀποκειμένην ἐξ ἔδωκαν πολλοὶ μετὰ τὸν Μελέτιον, ὁ Leake⁹, ὁ Lebas¹⁰, ὁ Keil¹¹

¹ *Μελετίου Γεωγραφία* Τόμ. Β' σ. 326.

² *Corpus Inscriptionum Graecarum* ἀρ. 1752.

³ *Ἐνθ' ἀν.* σ. 65 ἀρ. 268.

⁴ *Μελετίου Γεωγραφία* Τόμ. Β' σ. 326.

⁵ *Corpus Inscriptionum Graecarum* ἀρ. 1754.

⁶ *Μελετίου Γεωγραφία* Τόμ. Β' σ. 326.

⁷ *Corpus Inscriptionum Graecarum* ἀρ. 1753.

⁸ *Μελετίου Γεωγραφία* Τόμ. Β' σ. 332.

⁹ *Travels in Northern Greece* Τόμ. Β' πιν. XIII ἀρ. 61.

¹⁰ *Inscriptions* Τόμ. Β' σ. 473.

¹¹ *Sylloge Inscriptionum Boeoticarum* σ. 156 ἀρ. XLI d.

καὶ ὁ Dittenberger¹; Ἀλλ' ὁ λίθος οὗτος ἔχει Ζωίλου ἀντὶ Ζωπύρου.

25) Ἐν Χαιρωνείᾳ (Καπραίνῃ)· « Εὖρον ἐπιγραφεὶς εἰς μὲν τὴν Βρύστιν ταύτης ταύτην » Σέξτον Κλαύδιον αὐτόβουλον ὁμώνυμον τῷ Πατρὶ, ἔκτον ἀπὸ Πλουτάρχου, ἀρετὴν πᾶσαν ἐν βίῳ καὶ λόγοις ἐπίδειξάμενον, ἐν τῇ Φιλόσοφον ἐτῶν β'. ἢ πρὸς Μητρὸς Μάμμη Καλλικλῆ ἢ οἱ Γονεῖς, καὶ αἱ Ἀδελφαὶ τῶν ἡρώ . . . δη . . . β . δ . . . »².

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, ἐκδόθεισαν τὸν δέκατον ἕνατον αἰῶνα ὑπ' ἄλλων, παρέλαβον ὁ τε Böekh³ καὶ ὁ Dittenberger⁴.

Ἀντὶ τῶν παρὰ Μελετίῳ ἐν τῇ γραπτέον ἐπι[ελη], τὸ . . . β' συμπληρωτέον εἰς [κ]β', τὰ Καλλικλῆ . . . ἢ ἐπανορθωτέα εἰς Καλλικλε[ια κα]σι, ἀντὶ δὲ τῶν λέξεων τῶν ἡρώ . . . δη . . . β . δ . . . γραπτέον τ[ὸ]ν ἡρώ[α ψ]η[φίσματι] β(ουλή)ς δ(ήμου).

26) Ὁμοίως ἐν Χαιρωνείᾳ· « Εἰς δὲ τὸν ναὸν τῆς Παναγίας ἐν λίθῳ » Ἄρχοντος Φιλοξένου, μηνὸς ἀλαλκομενήου πεντεκαδεκάτῃ ἀλέξων ῥόδωνος ἀνατιθέσθαι τὴν ἰδίαν δούλην Διονυσίαν τὸν τοῦ ζῆν χρόνον ἀνάθεσιν ποιούμενος διὰ τοῦ συνεδρίου κατὰ τὸν νόμον »⁵. Ἐβρῆται παρὰ τε ἄλλοις ἐκδόταις καὶ τῷ Böekh⁶ καὶ Dittenberger⁷.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἔχει ἀναγραφῇ ὀρθῶς ὑπὸ τοῦ Μελετίου, παραλείψαντος μόνον τὸ ἄρθρον τὴν πρὸ τῆς λέξεως ἀνάθεσιν.

27) Ὁμοίως ἐν Χαιρωνείᾳ· « Ἄρχοντος Καφισίου, μηνὸς Βουκατίου τριακάδι, Κράτων Ἀμνίου, καὶ Εὐγυιὰν Ἰκαρέτου, συνεναρεστούτων καὶ τῶν Υἱῶν, ἀνατιθέασιν τὸ δουλι-

¹ Inscriptiones Graecae Megaridis Oropiae Boeotiae. Ἐν Βερολίῳ 1892 σ. 153 ἀρ. 463.

² Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 334.

³ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1627.

⁴ Ἐνθ' ἀν. σ. 637 ἀρ. 3425.

⁵ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 334.

⁶ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1608.

⁷ Ἐνθ' ἀν. σ. 620 ἀρ. 3324.

κὸν αὐτῶν κοράσιον Σωσίχαν ἱερὸν τῷ Σέραπι παραμῖναν »¹.
Κράτων καὶ Εὐγίταν ἕως ἂν ζῶσιν ἀνεκλήτως τὴν ἀνά-
θεσιν ποιούμενοι διὰ τοῦ συνεδρίου κατὰ τὸν νόμον »².

Εὑρηται μετ' ἄλλας ἐκδόσεις παρά τε τῷ Böckh³ καὶ τῷ
Dittenberger⁴.

Ἐντὶ Εὐγίταν Ἰκαρέτου γράφει Εὐγίτα Νικαρέτου, τὰ Σέ-
ραπι παραμῖναν ὀρθῶς πρέπει νὰ γραφῶσι Σεράπι παραμῖναν,
ἐντὶ δὲ τῶν Κράτων καὶ Εὐγίταν γραπτίον Κράτων καὶ Εὐγίτα.

28) Ὁμοίως ἐν Χαιρωνείᾳ: Ὁ Ἀρχοντας Διοκλέους τοῦ Συμ-
μίου, μὴνός Συναμοσχῶου πεντεκαίδεκάτῃ δεξ τὰ λοιπὰ
διεφθαρμένα »⁵.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη, παρανεγνωσμένη καὶ ἀτελής παρά τῷ
Μελετίῳ, εἶχεν ἐκγραφή τὸ πρῶτον ἄνευ ὀλίγου μέρους τοῦ
τέλους ὑπὸ Κυριακοῦ τοῦ Ἀγκωνίτου⁶, εὑρηται δὲ τελευταῖον
πλήρης παρά τῷ Böckh⁷ καὶ Dittenberger⁸.

Τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς μέρος παρανεγνωσμένον ὑπὸ τοῦ Με-
λετίου εἶνε τὸ ἐξῆς: Ὁ Ἀρχοντας Πατρωνος μὴνός (αἱ λέξεις
αὗται δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῷ λίθῳ) παθανίου (ἐντὶ Ἀθανίου),
παρόντος αὐτῆ τοῦ ἀνδροχόου (ἐντὶ ἀνδρός) Σαμίχου τοῦ Φι-
λοξένου ἀνακίθησι δῶρον (ἡ λέξις αὕτη λείπει ἐν τῷ λίθῳ)
τὰς ἰδίας δούλας Καλλίδας (ἐντὶ Καλλίδα) καὶ πυθινὸν (ἐντὶ
Πῦθιν). Ἐν τῷ αὐτῷ λίθῳ εἰσὶ καὶ ἄλλαι πλείσται, ἀλλὰ
διεφθαρμένα »⁹.

¹ Τὸ τελικόν τοῦτο εἰσαγωγικόν κατὰ λάθος ἐτίθη παρά τῷ Μελετίῳ, διότι τὰ ἐκό-
μινα εἶνε ἀπλή συνέχεια τῶν ἀνωτέρω

² Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 334.

³ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1608 h.

⁴ Ἐνθ' ἀν. σ. 650 ἀρ. 3325.

⁵ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 335.

⁶ Inscriptiones seu Epigrammata Graeca et Latina reperta per Illyricum.
Ἐν Ῥώμῃ 1747 σ. XXXIII ἀρ. 220.

⁷ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1608 6.

⁸ Ἐνθ' ἀν. σ. 620 ἀρ. 3322.

⁹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 335.

29-30) Ὁμοίως ἐν Χαιρωνείᾳ: « ἐν ἄλλῳ Ἐὐνομία (ἀντι Ἐὐνόμα) ἀμφίλπιος Κριτόλα ἀπουθίας ἀρταμίδει λειδίῃ (ἀντι Κριτολάα Πουθίας Ἀρτάμιδι Εἰλειδίῃ) ἐνπέδωνος (ὅθεν ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ λίθου τὸ ὑπὸ τοῦ Μελετίου δηλούμενον κενόν) ἀρχοντος μηνός θηλουθίου πεντεκαυδεκάτη, παλλὰς (ἀντι Πολιαρχίς) Κράτωνος ἀνατίθησιν τὴν ἰδίαν θεράπαιναν Καλλῶ Ἰερὰν τῇ ἀρτεμ (ἀντι Ἀρτέμιδι) καὶ τὰ λοιπὰ »¹.

31) Ὁμοίως ἐν Χαιρωνείᾳ: « ἐν ἐτέρῳ λίθῳ Κριτόλαος Ἀριστίων »².

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶνε μέρος ἀπελευθερωτικῆς ἐπιγραφῆς ἐπιγραφείσης τὸ πρῶτον ὑπὸ Κυριακοῦ τοῦ Ἀγκωνίτου³, ἔπειτα δὲ μετ' ἄλλους ἐκδόθεισης παρὰ τῷ Böckh⁴ καὶ τελευταῖον παρὰ τῷ Dittenberger⁵.

Ἴδε καὶ τὴν ὑπ' ἀρ. 32.

32) Ὁμοίως ἐν Χαιρωνείᾳ: Κάλλις Καλλιπίδας Ἀρταμίδει λειδίῃ (ἀντι Ἀρτάμιδι Εἰλειδίῃ) »⁶.

Ὡς ἰδίαν ἐπιγραφὴν παρέχει ὁ Μελέτιος ταύτην, ἐν ᾧ ἀποτελεῖ τὸν δεῦτερον στίχον τῆς ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 31 παρατεθείσης ἐπιγραφῆς.

33) Ὁμοίως ἐν Χαιρωνείᾳ: « Ἐν ἐτέρῳ Χαίροις σωτήρης (ἀντι Σώτηρε) καὶ ἐν θνητοῖς ποθητέ »⁷.

Σώζεται καὶ τὴν σήμερον ἐνωκοδομημένη ἐν τῇ κατὰ τὴν

¹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 334-5. Πρὸς Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1597. 1609. Dittenberger ἔνθ' ἀν. σ. 635 ἀρ. 3411. Ἐνταῦθα ἤνωσεν ὁ Μελέτιος δύο ἀπελευθερωτικὰς ἐπιγραφὰς τοῦ αὐτοῦ λίθου, ὧν ἡ δευτέρα ἀρχαία ἀπὸ τῶν λίθων Ἐμπέδωνος ἀρχοντος.

² Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 335.

³ Inscriptiones seu Epigrammata. . . reperta per Illyricum σ. XXXIII ἀρ. 219.

⁴ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1596.

⁵ Ἐνθ' ἀν. σ. 634 ἀρ. 3410.

⁶ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 335.

⁷ Αὐτόθι.

Κάπραιναι ἐκκλησίᾳ τῆς Παναγίας. Ἐξεδόθη μετὰ τὸν Μελέτιον ὑπ' ἄλλων τε καὶ τοῦ Böckh¹ καὶ Dittenberger².

34) Ὁμοίως ἐν Χαιρωνείᾳ α' Ἐν ἐτέρῳ εὐχαριστήριον »³.

35) Ὁμοίως ἐν Χαιρωνείᾳ α' Εἰς τὴν ἁγίαν Παρασκευὴν τῆς Δωριτοῦς, ἐν τῇ πλακί τῆς προσκομιδῆς: *Αὐτοκράτορι Καίσαρι Θεοῦ Ἀδριανοῦ Υἱῶ* (δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ λίθου τὸ ὑπὸ τοῦ Μελετίου διὰ στιγμῶν δηλούμενον κενὸν) *Θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθικοῦ Υἱωνῶ, Θεοῦ Νερούα ἐγγόνῳ, Τίτῳ Αἰλίῳ Ἀδριανῶ ἀντι ενῶ (γράφει Ἀντωνεῖνῳ) εὐσεβεῖ σεβασίῳ Ἀρχιερεῖ μεγίστῳ, Δημάρχῳ* *σεξου ιας* (ἀντιδημαρχικῆς ἐξουσίας) *τὸ γ' Ὑπάτω γ'* (πρὸ τοῦ γ' ἐξέπεσε τὸ ἄρθρον τὸ ἀποκρουσθέντος τοῦ λίθου) *Πατρὶ Πατριᾶς ι γ γ ν π τ*⁴. Ἡ ἀπόκρουσις τοῦ λίθου περὶ τὸ τέλος ἤγαγε τὸν Μελέτιον εἰς παραναγνώσεις. Αἱ τελευταῖαι λέξεις τῆς ἐπιγραφῆς ἀναγνωστέαι καὶ συμπληρωτέαι ὧδε: *πατρὶ πατριῶδος τῶ εὐεργέτη [Χα]ιρωνέων ἢ πόλις*.

36) Ὁμοίως ἐν Χαιρωνείᾳ α' ἐν ἐτέρῳ εἰδῶλον ἀνθρώπου ἔχοντι (γρ. ἔχον τι) καὶ κυνὸς, καὶ ἐπιγραφὴν πολυξένης καὶ ἄλλαι οὐκ ὀλίγαι⁵.

37) Ἐν Ὀρχομενῶ α' Ἐπανηγύριζον εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν τὰ Χαριτήσια, τοῦ ὁποίου Ἀγῶνος εὐρον ἐπιγραφὰς ἐν στήλαις ἔνδον τοῦ κτισθέντος Ναοῦ ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκου, ὑπὸ τοῦ Πρωτοσπαθαρίου Λέοντος, ἐπὶ τῶν Βασιλέων Βασιλείου, Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου⁶, ἐχούσας οὕτως ἐν μὲν τῇ μιᾷ κοινῶς

¹ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1667.

² Ἐνθ' ἀν. σ. 638 ἀρ. 3434.

³ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 335. Πρὸς. Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1606. Dittenberger ἔνθ' ἀν. σ. 635 ἀρ. 3417.

⁴ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 334.

⁵ Αὐτόθι Πρὸς. Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1677. Dittenberger ἔνθ' ἀν. σ. 639 ἀρ. 3443.

⁶ Καὶ ἡ εἰδησις αὕτη περὶ τῆς κτίσεως τοῦ ναοῦ τῆς Συρικουῆς εἶνε τιλημμένη ἐν τῆς αὐτόθι εὐρισκομένης ἐπιγραφῆς, ἣν ἴδε ἐν Corpus Inscriptionum Graecarum ὑπ' ἀρ. 8685 καὶ παρὰ Schliemann (Orchomenos. Ἐν Αἰφίᾳ. 1881 σ. 48).

- » Οἶδε ἐνίκων τὸν ἀγῶνα τῶν Χαρτισιῶν.
 » Σάλπιστής.
- » Μῆνις Ἀπολλωνίου Ἀντιοχέως ἀπὸ Μαϊάνδρου.
 » Κήρυξ.
- » Ζώϊλος Ζωΐλου Πάφιος.
 » Ραψωδός.
- » Νομιστής Νομιστίου Ἀθηναῖος.
 » Ποιητής (γρ. Ποιητής) ἐπῶν.
- » Ἀμηνίας Δημοκείου (γρ. Ἀμινίας Δημοκλέους) Θηβαῖος.
 » Αὐλητής.
- » Ἀπολλόδοτος Ἀπολλοδότου Κρής [Ἰ. Ἀξίος].
 » Αὐλωδός.
- » Ῥόδιππος. Ῥοδίππου Ἀργῆος (γρ. Ἀργεῖος).
 » Κιθαριστής.
- » Φανίας Ἀπολλοδώτου τοῦ Φανίου Αἰολεὺς ἀπὸ Κύμης.
 » Κιθαρωδός.
- » Δημήτριος Παρμενίσκου Καλχηδόνιος.
 » Τραγωδός.
- » Ἰπποκράτης Ἀριστομένους Ῥόδιος.
 » Κωμωδός.
- » Καλλίστρατος Ἐξακέστου Θηβαῖος.
 » Ποιητής Σατύρων.
- » Ἀμηνίας Δημοκλέους Θηβαῖος.
 » Ὑποκριτής.
- » Δωρόθεος Δωροθέου Ταρανινός (γρ. Ταραντῖνος).
 » Ποιητής Τραγωδιῶν.
- » Σοφοκλῆς Σοφοκλέους Ἀθηναῖος.
 » Ὑποκριτής.
- » Καβίριχος Θεοδώρου Θηβαῖος.
 » Ποιητής Κωμωδιῶν.
- » Ἀλέξανδρος Ἀριστάνου (γρ. Ἀριστίανος) Ἀθηναῖος.
 » Ὑποκριτής.

- » Ἀττάλος Ἀττάλου Ἀθηναῖος.
 » Οἶδε ἐνίκων τὸν κέρμητον (γρ. νεμητὸν) ἀγῶνα τῶν ὁμοδωῶν
 (γρ. Ὀμολωῶν)
 » Παῖδας ἀθλησιτάς (γρ. ἀθλητάς).
 » Διοκλῆς Καλλιμῆδου Θηβαῖος.
 » Παῖδας ἡγεμόνας.
 » Στρατῖνος Εὐνίκου Θηβαῖος.
 » Ἄνδρας ἀθλησιτάς (γρ. ἀθλητάς).
 » Διοκλῆς Καλλιμῆδου Θηβαῖος.
 » Ἄνδρας ἡγεμόνα (γρ. ἡγεμόνας).
 » Ρόδιππος Ῥοδίππου Ἀργεῖος.
 » Τραγωδός.
 » Ἴπποκράτης Ἀριστομένου Ῥόδιος.
 » Κωμωδός.
 » Καλλίστρατος Ἐξακέστου Θηβαῖος.
 » Τὰ ἐπινίκια
 » Κωμωδιῶν ποιητής (γρ. ποιητής).
 » Ἀλέξανδρος Ἀριστιάνου Ἀθηναῖος¹.

Ἡ στήλη αὕτη, ἥτις, καθ' ἃ φαίνεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐν παρενθέσει διορθώσεων, μεθ' ἰκανῆς ἀκριβείας ἐξεγράφη ὑπὸ τοῦ Μελετίου, ἐξεδόθη ὑπ' αὐτοῦ τὸ πρῶτον, μετ' αὐτὸν δὲ ὑπ' ἄλλων τε καὶ τοῦ Böckh² καὶ Dittenberger³. Δὲν φαίνεται δὲ περισωθεὶς ὁ λίθος μέχρις ἡμῶν.

- 38) Ὀμοίως ἐν Ὀρχομενῶ « Ἐν δὲ τῇ ἐτέρᾳ Δωρικῶς.
 » Μνασίω ἄρχοντος ἀγωνοθεϊόντος τὸν Χαριτεῖσιον (γράφει
 τῶν Χαριτεῖσιων).
 εὐαριδίω πάντω δς (γράφει Εὐάριος τῶ Πάντωνος) τυδε
 ἐνικώσαν τὰ χαριτεῖτια (γράφει Χαριτεῖσια)
 » Σαλπυγκιάς.

¹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 335 κ. ἔ.

² Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1584.

³ Ἐνθ' ἀν. σ. 595 κ. ἔ. ἀρ. 3197.

» Φίλιος Φιλίνω Ἀθάνειος.

» Κάρουξ.

» Εἰρώδας Σωκράτιος Θείβειος (τόνισον ἐνταῦθα καὶ κατωτέρω Θειβεῖος).

» Ποιεῖτας.

» Μήσιωρ Μήσιωρος Φωκαεὺς.

» Ραφαευδός (γράφει ῥαφαϋδός).

» Κοάνων Κλίωνος Θείβειος.

» Αὐλειτάς.

» Περτυγενεὶς Ἡρακλείδαο (γράφει Ἡρακλῖδαο) Κουζικηνός.

» Αὐλαευδός (γράφει Αὐλαϋδός)

» Δαμήνειος Γλαύκω Ἄργιος.

» Κιθαριστάς.

» Δάματρος Ἀμαλώω (γράφει Δαμάτριος Ἀμαλωῖω) Αἰολεὺς ἀπὸ Μουρίνας.

» Τραγαευδός (γράφει Τραγαϋδός).

» Ἀσκληπιόδωρος Πονθεῖο Ταραντινός (τόνισον Ταραντῖνος).

» Κωμαευδός (γράφει Κωμαϋδός).

» Νικόστρατος Φιλοστράτω Θείβειος.

» Τὰ ἐπινίκεια Κωμαευδός (γράφει ἐπινίκια Κωμαϋδός).

» Εὔαρχος Ἡροδότω (γράφει Εἰροδότω) Κορωνεὺς »¹.

Ἄξιον σημειώσεως εἶνε, ὅτι ἐπλανήθη ὁ Μελέτιος ὑπολαβὼν δωρικὴν ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, ἣν εὕρισκομεν ἐκδεδομένην μετ' αὐτὸν τὸν πρῶτον ἐκδόντα παρ' ἄλλοις τε καὶ τέλος παρὰ τῷ Böckh² καὶ Dittenberger³.

39) Ὁμοίως ἐν Ὁρχομενῶ « Ἐν ἄλλῳ Λίθῳ Μύριχος Πολυκράτους (γράφει Πολυκράτιος) Ἰαρώνυμος Διογίτωνος (γράφει

¹ Μελέτιον Γεωγραφικὰ Τόμ. Β' σ. 337 κ. ε. Ἀνωτέρω δὲν ἐπηρωρθώθησαν πάντα τὰ περὶ τὸν τονισμὸν κταίσματα τοῦ Μελετίου ἐν τῇ ἀντιγραφῇ ταύτῃ τῆς ἀετῆλης.

² Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1583.

³ Ἐ.θ' ἀν. σ. 593 ἀρ. 3195.

Διογίτονος) ἄνδρεςσι χοραγεῖσαντες πικάσαντες Διονύσου ἀνέ-
θηκαν (γράφει Διονύσοι ἀνέθεικαν) Τιμωνος ἄρχοντος ἀλλίον-
τος κλέος (γράφει Κλειῖον) ἄδοντος Ἀλκιοθένης¹

¹ Ἴδε αὐτὴν νῦν παρὰ τῷ Böckh² καὶ Dittenberger³.

40) Ὀμοίως ἐν Ὀρχομενῷ α Ἐν ἐτέρῳ λίθῳ. Θυνάρχω
ἄρχοντος, μεινός Θειλονθίῳ⁴, ἄρχι ὡς Εὐβῶλι ἀρ-
χεδάμῳ φωκεῖα..... ὡς (γράφει Ἀρχίαρος Εὐμείλῳ ταμίας
Εὐβῶλι Ἀρχεδαίμῳ Φωκεῦ χρέος) ἀπέδωκα ἀπὸ τὰς σουγγρα-
φῶς πέδα (γράφει τὰς σουγγράφῳ πεδὰ) τῶν πολεμάρχων, κῆ
τῶν κατοπτιάων, ἀνελόμενος τὰς σουγγραφῶς (γράφει σουγγρά-
φως) τὰς κιμένας παρ' εὐφρονα, κῆ φιδίαν κῆ πασικλεῖν.....
..... (λείπει τὸ χάσμα ἐν τῷ λίθῳ) κῆ τιμόμειδον (γράφει
Τιμόμειλον) φωκεῖας, κῆ δαμοτελεῖν (γράφει Δαμοτέλειν) λυ-
σιδάμῳ, κῆ διόνυσον (γράφει Διονύσιον) καφισοδώρῳ χηρω-
νεῖα, κατ' τὸ ψάφισμα τῶν (γράφει τῷ) δάμῳ

ΜΗΝΥΕΤΔΙΙΙ

Θυνάρχω ἄρχοντος, μεινός ἀλαλκομενίῳ F ἀρνῶν πολύκλειος
(γράφει Fάρνων Πολυκλείος) ταμίας ἀπέδωκε εὐβῶλι (τόνιστρον
Εὐβῶλι) ἀρχεδάμῳ φωκεῖι ὑπὸ τὰς σουγγραφῶ τὸ καταλύπον
(γράφει ἀπὸ τὰς σουγγράφῳ τὸ κατάλυπον) κατ' τὸ ψάφισμα
τῷ δάμῳ, ἀνελόμενος τὰς σουγγραφῶς (τόνιστρον σουγγράφως) τὰς
κιμένας παρ' σῶφιλον, κῆ εὐφρονα φωκεῖας (γράφει Φωκεῖας),
κῆ παρ' διωνύσιον καφισοδώρῳ χηρωνεῖα (γράφει Χηρωνεῖα),
κῆ λυσιδάμον δαμοτέλιος πέδα (γράφει Δαμοτέλιος πεδὰ), τῶν
πολεμάρχων, κῆ τῶν κατοπτιάων.

¹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 338.

² Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1579.

³ Ἐνθ' ἀν. σ. 600 ἀρ. 3210.

⁴ Ὁ Μελετίος ἔχει πλήρες τὸ ὄνομα τοῦ μηνός, ὅπερ νῦν εἶναι ἀποκεκρουμένον ἐπὶ
τοῦ λίθου, σωζομένων μόνον τῶν γραμμάτων Θ.ΛΟΥΘΙΩ.

⁵ Τὰ μὴ ἐρμηνευθέντα ταῦτα γράμματα ὡς καὶ τὰ κατωτέρω πανομοιότυπως ἐκ
τοῦ Μελετίου ἐπαναλαμβάνόμενα ἔχουσι πως διαφόρως ἐν ταῖς νεωτέραις ἐκδόσεσιν.

Ϝ Λ Ε Η Ε Λ Ε Δ Δ Ι Ι Ο Η

» Ἀρχοντος ἐν ἐρχομενῷ (γράφει Ἐρχομενῷ) θυνάρχῳ, μεινός (γράφει μεινός) Ἀλαλκομενίῳ, ἐν δὲ Ϝ ἐλατή (γράφει Φελατή) Μενοίταῳ ἀρχελάῳ μεινός πρῶτω. Ὁμολογὰ Εὔβωλυ Ϝ ἐλατή, ο (γράφει ὁμολογὰ Εὐβώλυ Φελατήν) κῆ τῆ πόλι ἐρχομενίων. Ἐπειδὴ κεκομιστή (γράφει ἐπιδει κεκόμιστη) Εὔβωλος παρ τῆς (γράφει τῆς) πόλιος τὸ δάνειον ἅπαν κατ τὰς ὁμολογίας τὰς τεθίσας (γράφει τεθείσας) θυνάρχῳ ἀρχοντος, μεινός θειλουθίῳ, κῆ οὐτ' οφειλέτη αὐτῷ (γράφει ὀφείλειτη αὐτῷ) ἔτι οὐθέν παρ τὰν πόλιν, ἀλλ' ἀπέχι πάντα περὶ παντός, κῆ ἀποδεδόανθι τῆ πόλι τὸ (γράφει τὸ) ἔχοντες τὰς ὁμολογίας, εἰ μὲν ποτὶ δεδομένον (γράφει εἰμεν ποτιδεδομένον) χρόνον εὔβωλυ ἐπὶ νομίας Ϝ ἔτι ἀπέτταρα (γράφει Εὔβωλυ ἐπινομας Ϝέτια πέτταρα) βούεσοι σοὺν ἔπιπυς διὰ κατῆς Ϝι κατι (γράφει διακατῆς Ϝίκατι) προβάτυς σοὺν ἤγυς χειλῆς ἀρχι (γράφει ἀρχι) τῷ χρόνω ὁ ἐνιαυτός εἰ μετὰ θυνάρχῳ ἀρχοντα ἐρχομενίως ἀπογραφέθη (γράφει ἀπ[ο]γράφεσθη) δὲ εὔβωλον κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον παρ τὸν ταμίαν κῆ τὸν νόμων ἂν τάτε καῦματα (γράφει νομώναν τὰ τε καῦματα) τῶν προβάτων, κῆ τῶν (γράφει τῶν) ἤγῶν, κῆ τῶν βουῶν, κῆ τῶν ἔπιπων, κῆ κάτινα ἀσαμαίων θίκη (γράφει κ[ῆ]κα τινὰ ἄσαμα ἰωνθι κῆ) τὸ πλεῖθος μὲ ἀπογράφεσο ὡδε (γράφει ἀπογραφέσθω δὲ) πλίονα τῶν γεγραμμένων ἐν τῆ σουγχωρείσι η δεκατις...η (γράφει ἠ δὲ κά τις [πρῶτιτει]η) τὸ ἐννόμιον εὔβωλον ὀφείλει..... λις (γράφει ὀφειλέ[τω ἅ πό]λις) τῶν ἐρχομενίων ἀργουρίῳ..... (συμπληρωτέον [μνᾶς]) τετταράκοντα εὔβωλυ (γράφει πετταράκοντα Εὔβώλυ) καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, κῆ τόκον φερέτω δραχμάς (γράφει ||| [ἀπό]) τας μνᾶς ἐκάστης κατὰ μείνα.....τον (συμπλήρου [ἕκασ]τον) κῆ ἔμπρακτος ἔστω τὸν ἐρχομένιον..... (γράφει ἔστω Εὔβ[ώλυ ἅ πόλις] τῶν Ἐρχ[ο]μεν[ίων.....])»¹.

¹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 338 κ. ε.

Ἡ στήλη αὕτη, ἣτις, ἀπαγχεῖσθαι ἐκ Σκριποῦς ὑπὸ τοῦ Ἑλγίνου εἰς Λονδίνον, ἀπόκειται ἐν τῷ Βρεττανικῷ μουσεῖῳ, ἐξεδόθη μετὰ τὸν Μελέτιον ὑπὸ διαφόρων ἄλλων, εὑρηται δὲ παρά τε τῷ Böckh¹ καὶ τῷ Dittenberger².

41-48) Ὁμοίως ἐν Ὁρχομενῷ « Ἐν ἄλλοις Λίθοις »

Ἀναοδώρα σύνφορον χαῖρε. ΝΟΚΕΣ. Καλλίπιτον ἀμφάριχος καὶ ἄλλαι. Ἐν οὐδεμιᾷ Ἐπιγραφῇ ἴδον τόνον, ἢ πνεῦμα, ἃ δὲ ἡμεῖς υπογράφουμεν, οἱ παλαιοὶ προσέγραφον, καὶ τὰ ἐξῆς »³.

Ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ ὁ Μελέτιος ἀναγράφει κατὰ σειράν καὶ ἀνεῦ διακρίσεως πέντε ἐπιγραφὰς ἐντετοιχισμένας ἐν τῇ κατὰ τὴν Σκριποῦν ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Σώζοντος. Εἶνε δὲ αὗται αἱ ἐξῆς :

α) [A]θανοδώρα. Ἐξέδωκαν μετὰ τὸν Μελέτιον ἄλλοι τε καὶ ὁ Böckh⁴ καὶ Dittenberger⁵.

β) Ἀνασιφόρον χαῖρε. Μόνοι μετὰ τὸν Μελέτιον ἐξέδωκαν ὁ Körte⁶ καὶ ὁ Dittenberger⁷, μὴ διαγνόντες, ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη διαλαμπάνει ἐν τοῖς σύνφορον χαῖρε τοῦ Μελετίου.

γ) Ν Ο Κ Λ Ι Ε Ξ = Νοκλίεις. Ἐξέδωκαν μετὰ τὸν Μελέτιον ἄλλοι τε καὶ ὁ Böckh⁸ καὶ Dittenberger⁹.

δ) ΚΑΛΛΙΓΙΤΟΝ = Καλλιγίτων. Ἴδε καὶ Böckh¹⁰ καὶ Dittenberger¹¹.

¹ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1549α.

² Ἐνθ' ἀν. σ. 575 κ.έ. ἀρ. 3171.

³ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 339.

⁴ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1664.

⁵ Ἐνθ' ἀν. σ. 606 ἀρ. 3240.

⁶ Ἐν ταῖς Mittheilungen des archäologischen Institutes zu Athen Τόμ. Γ' (1878) σ. 340 ἀρ. 50.

⁷ Ἐνθ' ἀν. σ. 606 ἀρ. 3242.

⁸ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1651.

⁹ Ἐνθ' ἀν. σ. 605 κ.έ. ἀρ. 3238.

¹⁰ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1673.

¹¹ Ἐνθ' ἀν. σ. 605 ἀρ. 3235.

ε') Ἀμφάριχος. Ἴδε καὶ Böckh¹ καὶ Dittenberger².

46) Ἐν Κορωνεΐᾳ· «Περὶ αὐτὴν ἐκτίσθησαν Νεοὶ Χριστιανῶν, ἐκ τῶν Λίθων ταύτης, ὧν οὐδεὶς σχεδὸν ἄνευ Ἐπιγραφῆς· οἷον εἰς τὸν Ταξιάρχην Πόπλιον Αἴλιον Ἀδριανὸν ἢ Βουλὴ καὶ ὁ Δῆμος»³.

Μετὰ τὸν πρῶτον ἐκδόντα Μελέτιον εὑρηται παρ' ἄλλοις τε καὶ τῷ Böckh⁴ καὶ Dittenberger⁵.

47) Ὁμοίως ἐν Κορωνεΐᾳ· «Θεὸν Ἀδριανὸν ἢ Βουλὴ καὶ ὁ Δῆμος ἐπικαλουμένου μου (γράφε ἐπιμελουμένου Π(οπλίου) Αἴλιου Διωνόμου)»⁶. Ὁ Μελέτιος, μεταπηδήσας ἐκ τοῦ τετάρτου στίχου τοῦ λίθου εἰς τὸν ἕκτον, παρέλειψε τὰς λέξεις ΠΑΙΛΙΟΥΔΙΜΝΥ παραλαβὼν μόνον τὸ ΜΟΥ ἐκ τοῦ τελευταίου στίχου καὶ ἐκλαβὼν αὐτὸ ὡς ἀντωνυμίαν, ἐν ᾧ εἶνε τὸ τέλος τῆς λέξεως Διωνόμου.

Μετὰ τὸν Μελέτιον ἐξέδωκαν ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν ἄλλοι τε καὶ ὁ Böckh⁷ καὶ Dittenberger⁸.

48) Ὁμοίως ἐν Κορωνεΐᾳ· «Καὶ πλεῖστα ὀνόματα σὺν τῷ Χαῖρε»⁹.

Τοιαῦται ἐπιγραφαὶ ἐπιτύμβιοι εἶνε αἱ παρὰ τῷ Dittenberger ἐνθ' ἄν. ὑπ' ἀρ. 2919, 2920, 2922, 2927, 2933, 2936, 2937, 2944, 2959, 2961, 2962, 2964, 2965-7, 2972, 3002-4, 3015-3017, 3020-3021, 3023, 3025, 3026, 3028, 3033, 3043, 3045, 3048, 3049, 3050.

49) Ἐν Θεσπιαῖς· «Θέσπιτις πόλις ποτὲ, κοινῶς λεγομένη

¹ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1673.

² Ἐνθ' ἄν. σ. 606 ἀρ. 3241.

³ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 341.

⁴ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1615.

⁵ Ἐνθ' ἄν. σ. 525 ἀρ. 2879.

⁶ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 341.

⁷ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1616.

⁸ Ἐνθ' ἄν. σ. 526 ἀρ. 2880.

⁹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 341.

Ἐρημόκαστρον, ὅπου εὔρον Ἐπιγραφάς· Θεσπιέων ἢ Βουλῆ καὶ ὁ Δῆμος ἀνομφον παρανόμιον ἀρετῆς εἵνεκεν »¹.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη, ἀπολεσθεῖσα ἔκτοτε, ὡς φαίνεται, εὔρηται παρά τε τῷ Böckh², τῷ Lebas³ καὶ τῷ Dittenberger⁴. Παράδοξον δὲ εἶνε τὸ περὶ τὴν ὀνομασίαν τῆς πόλεως πταῖσμα τοῦ Μελετίου. Καὶ ὁμῶς, παραναγνοῦς Θεσπιέων ἀντὶ Θεσπιέων ἢ εὐρών ἐπὶ τοῦ λίθου τὸ πταῖσμα τοῦτο τοῦ χαρακτοῦ, ἐπλασεν ἐξ αὐτοῦ ἀνυπαρκτον ὀνομαστικὴν τοῦ ὀνόματος τῆς πόλεως Θεσπις. Ἐτι δὲ παραδοξότερον εἶνε, ὅτι τῆς ἀνυπαρκτοῦ ταύτης θέσπιδος διακρίνει παρακατιῶν τὰς Θεσπειὰς κοινῶς Κακόσι⁵, ἐν ᾧ ἡ σημερινὴ αὕτη κώμη ἐπέχει τὴν θέσιν τῆς ἀρχαίας Θίσβης⁶.

50) Ὁμοίως ἐν Θεσπιαῖς· *Ἀυτοκράτορα Τραϊανὸν Ἀδριανὸν Καίσαρα Σεβαστὸν τὸν Εὐεργέτην καὶ Κτίστην ἢ πόλιν Θεσπιέων Θεοῖς* »⁷.

Τὴν ἔκτοτε, καθ' ἃ φαίνεται, ἐκλιποῦσαν ταύτην ἐπιγραφὴν ἐξέδωκαν μετὰ τὸν πρῶτον ἐκδόντα Μελέτιον ὁ Böckh⁸, ὁ Lebas⁹ καὶ ὁ Dittenberger¹⁰.

51) Ὁμοίως ἐν Θεσπιαῖς· «*ἐπὶ Χαρικλεῖ (γράφει Χαρικλέω) Ἡρωῖ* »¹¹.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη, κειμένη ἐν τῷ ἐρημοκκλησίῳ τῆς κώμης Λεσκα καὶ ἐκλιποῦσα νῦν, ἐξεδόθη μετὰ τὸν Μελέτιον καὶ

¹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 341.

² Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1630.

³ Inscriptions Τόμ. Β', σ. 88 ἀρ. 408.

⁴ Ἐνθ' ἀν. σ. 338 ἀρ. 1860.

⁵ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 341.

⁶ Bursian Geographie von Griechenland Τόμ. Α' σ. 242. Ἴδτε καὶ ἀνωτέρω σ. 62.

⁷ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 341.

⁸ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1614.

⁹ Inscriptions Τόμ. Β' σ. 89 ἀρ. 412.

¹⁰ Ἐνθ' ἀν. σ. 333 ἀρ. 1841.

¹¹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 342.

ὕπ' ἄλλων, καὶ δὴ ὑπό τε τοῦ Böckh¹ καὶ τοῦ Dittenberger².

52) Ἐν Θίσβῃ (Κακόσι) « Ἐξρον Ἐπιγραφεὶς ἐν αὐτῇ [Ἀυτοκράτορα θεοῦ Τραϊανοῦ υἱὸν θεοῦ Νέρουνα υἱωνόν, Τραϊανόν Ἀδριανόν Καίσαρα Σεβαστόν Γερμανικ] ον Λακικόν Παρθικόν Ὑπατον τὸ β'. Μ'. Οὐλλπιος Βραχῆς (γράφει Βραχῆς) Ἐπιφανιανὸς Φιλοκαῖσαρ καὶ οἱ Υἱοὶ αὐτοῦ Οὐλλπιος Δημοσθένης (γράφει Δημοσθένης), Οὐλλπιος Κράτων, καὶ αἱ θυγατέρες Οὐλλπία Εὐπορία, Οὐλλπία Βροχίλλα ἐκ τῶν ἰδίων »³.

Μετὰ τὸν Μελέτιον εὑρηται ἡ ἐπιγραφή αὕτη παρ' ἄλλοις τε καὶ τῷ Böckh⁴ καὶ Dittenberger⁵. Ὡς δ' ἐμφαίνεται ἐκ τῆς τελευταίας ταύτης ἐκδόσεως, σήμερον σώζεται τοῦ λίθου πολὺ μικρότερον μέρος ἢ ἐπὶ Μελετίου, οὗ ἡ ἐκδοσις συντελεεὶ εἰς συμπλήρωσιν τοῦ ὅλου οἷον εἶχε τὸ πάλαι.

53) Ὁμοίως ἐν Θίσβῃ « Ἐν τινι λίθῳ ἐτέρῳ Λαδάμας καὶ τὰ ἐξῆς »⁶.

Ὁ ἐπιτύμβιος οὗτος λίθος, ὃν μετὰ τὸν Μελέτιον πολλοὶ ἄλλοι ἐξέδωκαν, ἐν οἷς καὶ ὁ Böckh⁷ καὶ Dittenberger⁸, ἔχει μόνην τὴν λέξιν Λαδάμας. Τὰ δὲ τοῦ Μελετίου καὶ τὰ ἐξῆς ἀναφέρονται ὄχι τυχὸν εἰς συνέχειαν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς, ἀλλ' εἰς ἄλλας ἐπιγραφὰς παραλειφθείσας ὑπ' αὐτοῦ.

54) Ἐν Ἰήττω « Ἀναμεταξὺ τοῦ Ῥάδου, τοῦ Προσκυνᾶ καὶ τοῦ Λουκίσι χωρίων τοῦ Ταλαντίου, εἶναι Μετόχι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ ἐν Μαλεσσίναις, Ἅγιος Ἀθανάσιος εἰς τοῦ Βένδρα ἐπονομαζόμενον, ὅπου τοπάλαι ἦτον Τέμενος τοῦ Ἀ-

¹ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1662.

² Ἐνθ' ἀν. σ. 358 ἀρ. 2001.

³ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 342.

⁴ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1613.

⁵ Ἐνθ' ἀν. σ. 385 ἀρ. 2237.

⁶ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 342.

⁷ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1675.

⁸ Ἐνθ' ἀν. σ. 392 ἀρ. 2296.

σκληπιού Σωτήρος, καθὼς ἐκ τῶν ἐκείσε εὐρισκομένων ἐπιγραφῶν δηλοῦται, ὅσον ἢ ἐν τῷ πλησίον Ναῶ τοῦ Ἁγίου Νικολάου » *Ἀγαθὴ τύχη*. Ἔδοξεν τῇ ἱερᾷ γεροσίᾳ τοῦ σωτήρος Ἀσκληπιού ἐν κοινῷ στήλην ἀναγραφῆναι, ἐν ἣ στήλῃ εἶναι τὰ ὑπογεγραμμένα· ἀπὲ πολλῶν καὶ μεγάλων, ὧν ἐνεργετήθη παρὰ τοῦ θεοῦ ὁ μνήμης ἀρίστης Ἰούλιος Ἀριστέας. ἐχαρίζατο διὰ τοῦ Θεοῦ τῇ γεροσίᾳ χωρίδιον στυφλ.....ριον ποτι πλεισιογείτωνες (γράφε χωρείδιον στυφλ[ά]ριον πλεθρων) ὀκτώ, τόπων σὺ, ᾧ γείτονες) ἀπὸ μὲν *Ἡοῦς Ἀυριθάλαμος* καὶ πρὸς νότον (γράφε *Ἀυρηθάλμος*) *Θάλαμος* καὶ πρόστυλον τῶν) *Καλλίστης κληρονόμων*, ἀπὸ δὲ Ἄρκτου *Ἄυρ*..... (συμπλήρου *Ἀυρηθάλμος*) *Θεόδωρος*, ἀπὸ (πρόςθες δὲ) *Δύσεως*, οἱ ἀρέσκοντες *Ὀλμωνίου κληρονόμοι*. ἀπὸ δὲ *Μεσημβρίας συμ*.....*ορος ονιος* (γράφε *Σύμφορος Ὀλμώνιος*) καὶ οἱ *Νικοστράτου* (γράφε *Νεικοστράτου τοῦ Ζωπύρου*) κληρονόμοι ἐπὶ τι..... τοὺς γεροσίᾳ τὰς καὶ ἀχε..... (τῷ φντεῦσαι τοὺς γεροσιαστὰς καὶ ἔχε[ιν]) *αἰώνιον* (πρόςθες καὶ) *ἀναφέροτον* (γράφε *ἀναφαίρειον*)· ὁμοίως ἔδοξεν κατὰ τὴν αὐτήν· καὶ τὰ ἐξῆς· καὶ ἄλλαι πλείσται, ἅς ἐν ἄλλοις ἐκθέσομεν »¹.

Ὁ Μελέτιος πρῶτος ἐξέγραψε μέρος μόνον τῆς μεγάλης ταύτης ἐπιγραφῆς, ὅπερ ἐπανελάβεν ὁ Böckh². Πλήρης δ' ἐξεδόθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Girard³ τῷ 1878 καὶ μετ' αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Dittenberger⁴.

Ἡ) Ἐν Μεγάροις· « Εἰς αὐτὰ εὑρον ἐπιγραφὰς τοιαύτας· » *Σαβελίαν* (γράφε *Σαβεῖαν*) βασιλίσαν σεβαστὴν νέαν *Δήμητρα*, *Ἀυτοκράτορος Ἀδριανοῦ γυναῖκα Πάμφιλος* (γράφε *Πάμφυλοι*, τὸ δὲ μετὰ τὴν λέξιν ταύτην ὑπὸ τοῦ Με-

¹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 346 κ. ἰ.

² Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1755.

³ Ἐν τῷ Bulletin de correspondance Hellénique Τόμ. Β' σ. 502 ἀρ. 11α.

⁴ Ἐνθ' ἀν. σ. 501 κ. ἰ. ἀρ. 2808.

λετίου σημειούμενον χάσμα δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ λίθῳ) ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν Ἰουλίου Κανδίτου τοῦ κρατίστου Ἀθηναίου στρατηγοῦντος Αἰσχίωνος (γράφει Αἰσχρώνος) τοῦ Λαμοκράτους¹.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην εἶχον ἐκδώσει πρὸ τοῦ Μελετίου ὁ Spon² καὶ ὁ Wheeler³. Ἴδε ταύτην νῦν παρὰ τῷ Böckh⁴ καὶ τῷ Dittenberger⁵.

56) Ὁμοίως ἐν Μεγάροις α' (Ἑτέρα). *Ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Δῆμος Τιβ. Κλαύδιον Ἀττικὸν Ὑπατον ἐπὶ εὐεργεσίαις καὶ εὐνοίᾳ τῇ πρὸς τὴν Πόλιν* »⁶.

Καὶ αὕτη ἡ ἐπιγραφὴ, εὐρισκομένη ποτὲ παρὰ τὴν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας καὶ νῦν μὴ σωζομένη, καθ' ἃ φαίνεται, εἶχεν ἐκδοθῆ πρὸ τοῦ Μελετίου ὑπὸ τοῦ Spon⁷ καὶ τοῦ Wheeler⁸. Ἴδε ταύτην νῦν παρὰ τῷ Böckh⁹ καὶ τῷ Dittenberger¹⁰.

57) Ὁμοίως ἐν Μεγάροις α' Ἑτέρα εἰς τὴν εἰσοδὸν τινὸς ποτὲ Ναοῦ.

*Ὀλύμπια ἐν Πείσῃ
Πύθια ἐν Δελφοῖς β̄
Νέμεια ἐν Ἀργεὶ γ̄
Ἰσθμια β
Παναθήναια ἐν Ἀθήναις
Ὀλύμπια ἐν Ἀθήναις*

¹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 348.

² Voyage Τόμ. Γ' μέρ. 6' σ. 223. Miscellanea eruditionis antiquae X, 18 σ. 328.

³ A journey into Greece σ. 423.

⁴ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1073.

⁵ Ἐνθ' ἀν. σ. 36 ἀρ. 73.

⁶ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 349 κ.έ.

⁷ Voyage Τόμ. Γ' μέρ. 6' σ. 221. Miscellanea eruditionis antiquae X, 11 σ. 321.

⁸ A journey into Greece σ. 377.

⁹ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1077.

¹⁰ Ἐνθ' ἀν. σ. 40 ἀρ. 88.

Πανελλήνια ἐν Ἀθήναις
 Ἐλευσίεια ἐν Ἀθήναις γ
 Ἡράκλεια ἐν Θήβαις
 Τροφώνια ἐν Λεβαδείᾳ β
 Ἐλευθέρια ἐν Πλαταιαῖς
 Τὴν εἰς Ἄργους Ἀσπίδα.

Ἐν τῷ ἀντικρῷ ἐτέρῳ λίθῳ.

Πύθια ἐν Μειλίῳ
 Πύθια ἐν Μαγνησίᾳ
 Κοινὰ Ἀσίας ἐν Φιλαδαλφείᾳ
 Ἄκτια ἐν Νικοπόλει β
 Πύθια ἐν Σίδη β
 Πύθια ἐν Πέργῃ δ
 Πύθια ἐν Θεσσαλονίκῃ
 Ἀσκληπίδεια ἐν Ἐπιδαύρῳ
 Καπιτώλια ἐν Ῥώμῃ
 Ἀθηνᾶς Προμάχου ἐν Ῥώμῃ δ
 Εὐσέβεια ἐν Ποιῳλοῖς
 Σεβαστὰ ἐν Νεαπόλει «¹.

Τὰ ὄσα περὶ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἔγραψα ἐν παραβολῇ πρὸς τὸ ἐν τῷ Βερναίῳ κώδικι 402 ἀπόγραφον, ἐν δύο ἔλους αἰῶνας καὶ ὑπερέκεινα ἀρχαιότερον τῶν πρώτων ἐκδόσεων αὐτῆς παρὰ τῷ Σρον καὶ τῷ Μελετίῳ². Ἄξιον δὲ ἰδίας μνείας εἶνε, ὅτι ὁ λίθος, ἐφ' οὗ αὕτη ἢ ἐπιγραφὴ, ἐξέλιπε μετὰ τοὺς χρόνους τοῦ Σρον καὶ τοῦ Μελετίου μετὰ τοῦ ἐκκλησιδρίου ἐφ' οὗ εὐρίσκετο ἐντετοιγισμένος³.

¹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 319. Πρὸς. Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1068. Dittenberger Ἐνθ' ἀν. σ. 30 ἀρ. 49.

² Νέου Ἑλληνομνήμωνος Τόμ. Β' σ. 393 κ. ε. Διόρθου ἐν σ. 394 στ. 4 τὸ δεκάτου ἐνάτου εἰς δεκάτου ὀγδόου.

³ Νέου Ἑλληνομνήμωνος Τόμ. Β' σ. 394.

58) Ἐν Ἐλευσίνι « ἔπου εὖρον ἐπιγραφὰς ἐν λίθοις τοιαύτας » Δήμητρι καὶ Κόρη ἢ Ἱερά Γερούσια Μ'. Αὐρήλιον λιθοφόρον πρόεδρον Πιστοκράτους κεφαλῆθεν πρεσβεύσαντα προῖκα, τιμηθέντα δὲ ὑπὸ Θεοῦ Κομμόδου τῇ Ῥωμαίων Πόλει τει (γράφει πολυτεία) ἀρξάντα τοῦ Κηρύκων γένους, ἀρξάντα τῆς Ἱεράς Γερούσιας, εὐσεβείας ἔνεκα. Ἀττικὸς Εὐδόξου Σφήτις (γράφει Σφήτιος) ἐποίησε » ¹.

Ἐξεδόθη πρὸ τοῦ Μελετίου ὑπὸ τοῦ Spon ² καὶ τοῦ Wheeler ³. Ἴδε αὐτὴν νῦν παρὰ τῷ Böckh ⁴ καὶ τῷ Dittenberger ⁵.

59) Ὁμοίως ἐν Ἐλευσίνι « (καὶ ἑτέρα) Κηροκλεία Ἀπολλωνίου Ἀχαρνέως ὀργιαστῆς τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα Σοφοκλῆν (γράφει Σοφοκλῆν) Ξενοκλέους Ἀχαρνέα δαδουχῆσαντα Δήμητρι καὶ Κόρη δις ἀνέθηκεν καὶ ἄλλας τινάς » ⁶.

60) Ἐν Ἀθήναις « ἡ μεγαλοπρεπεστάτη Πύλη, πλησίον οὖσα τῆς Καλλιρρόης, ἔχουσα ἐπιγραφὰς ἐκ τοῦ ἐνὸς μὲν μέρους, ταύτην « Αἶ δ' εἰσὶν (γράφει εἶσ') Ἀθηναί Θησέως ἡ πρὶν πόλις », ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου τοιαύτην: Αἶ δ' εἰσὶν (γράφει εἶσ') Ἀδριανοῦ, κ' οὐχ ἢ (γράφει καὶ οὐχί) Θησέως πόλις » ⁷.

Ἴδε αὐτὴν ἀλλαχοῦ τε καὶ παρὰ τῷ Böckh ⁸ καὶ Dittenberger ⁹.

61) Ὁμοίως ἐν Ἀθήναις « φαίνονται εἰς αὐτὴν λείψανα ἀρχαιοτήτων πολλότατα, καὶ ἐπιγραφαὶ ἐν λίθοις καὶ Στήλαις Ἀνδρῶν ἀξιομνημονεύτων πλείσται, ἅς διὰ τὸ σύνολον τῆς παρουσίας πραγματείας οὐκ ἐχθέτομεν, ἀλλὰ μόνον μίαν ἢ δύο,

¹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 353.

² Voyage Τόμ. Γ' μέρ. β' σ. 141.

³ A journey into Greece σ. 429.

⁴ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 399.

⁵ Corpus Inscriptionum Atticarum Τόμ. Γ' Μέρ. α' σ. 147 ἀρ. 702.

⁶ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 354. Πρὸς. Böckh Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 387. Dittenberger ἐνθ' ἀν. μέρ. 6' σ. 1413,

⁷ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 357.

⁸ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 520.

⁹ Corpus Inscriptionum Atticarum Τόμ. Γ' μέρ. α' ἀρ. 401, 402.

οἶον Ἡ Βουλὴ ἢ Ἐξ Ἀρειοπάγου (γράφει Ἀρείου Πάγου) καὶ ἡ Βουλὴ τῶν χ'. καὶ ὁ Δῆμος Ἰουλίαν Βερενίκην (γράφει Βερενείκην) Βασίλισσαν μεγάλην, Ἰουλίου Ἀγρίππα Βασιλέως θυγατέρα, καὶ μεγάλων Βασιλέων εὐεργειῶν τῆς πόλεως Ἐκγονον, διὰ τῆς προνοίας Ἐπιμελητοῦ τῆς πόλεως Τιβ. Κλαυδίου Θεογένους Παιανέως »¹.

Ἐξεδόθη πρὸ τοῦ Μελετίου ὑπὸ τοῦ Spon² καὶ τοῦ Wheler³. Ἴδε αὐτὴν νῦν παρὰ τῷ Böekh⁴ καὶ τῷ Dittenberger⁵.

62) Ἐν Ἀβία· « ὅπου καὶ τοιαύτη ἐπιγραφή κεῖται (Πρὸςθεῖς Ἀδριανοῦ βουλαίου) » *Αὐτοκράτορα Καίσαρα Σεβαστὸν Τραϊανὸν Ἀδριανὸν Θεοῦ Τραϊανοῦ Υἱὸν, Θεοῦ Νέρουνα (γράφει Νέρβα) Υἱωνὸν Ὑπατον, (πρὸςθεῖς τὸ γ') ἢ πόλις τῶν Ἀβειανῶν κατὰ τὸ ἀρχαῖον (γράφει τὸ τῶν Ἀχαιῶν) δόγμα ἀνέθηκεν ἐπίγραμμα Ἐταῖος Δαίμωνος τοῦ Ἀρισταία (γράφει ἐπὶ γραμματέος Δάμωνος τοῦ Ἀριστέα) »⁶.*

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη, μετακομισθεῖσα κατόπιν εἰς Κέρκυραν, ἀπήχθη τῷ 1759 εἰς τὸ ἐν Βενετίᾳ Νανιανὸν μουσεῖον. Ἐκ δὲ τῶν ἀπογράφων τοῦ Ἀποστόλου Ζένου ἐξέδωκεν αὐτὴν καὶ ὁ Montfaucon⁷. Ἴδε αὐτὴν νῦν παρὰ Böekh ὑπ' ἀρ. 1307.

63) Ἐν Σκανδεῖα τῶν Κυθήρων· « τὸ ἄγαλμα τῆς θεᾶς (Ἀφροδίτης) ὠρᾶτο καθωπλισμένον, τοιαύτην ἐπιγραφὴν ἔχον, τὰν χεῖρα ποτὶ φέροντα δεῖ τὰν τύχαν ἐπικαλεῖν »⁸.

64) Ἐν Κορίνθῳ· « Εἶδον καὶ τοιαύτην ἐπιγραφὴν ἐν τινὶ Πλακί εὐρεθείσῃ ἐν τῷ Ἴσθμῳ ἤτοι τῷ Ἐξαμιλίῳ τῆς Πελοποννήσου.

¹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 360.

² Voyage Τόμ. Γ' μέρ. 5' σ. 35. Miscellanea eruditionis antiquae X, 6 σ. 319.

³ A journey into Greece σ. 404.

⁴ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 361.

⁵ Ἐνθ' ἀν. μέρ. α' σ. 115 ἀρ. 556.

⁶ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 412.

⁷ Diarium Italicum σ. 246.

⁸ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 419.

Θεοῖς Πατρίοις, καὶ τῇ Πατρίδι· Π. Δικίνιος πυρμι¹. Πρεῖ-
σκος Ἰουεντιανὸς (γρ. Ἰουουεντιανὸς) Ἀρχιερεὺς διὰ βίου
τὰς καταλύσεις τοῖς ἀπὸ τῆς Οἰκουμένης ἐπὶ τὰ Ἴσθμα παρα-
γενομένοις (γρ. παραγεινομένοις) Ἀθληταῖς κατεσκεύασεν ὁ
αὐτὸς καὶ τὸ Παλαιμόνιον (πρόσθετες σὺν) τοῖς προσκοσμήμασιν καὶ
τὸ ἐναγιστήριον, καὶ τὴν ἱερὰν εἰσοδον, καὶ τοὺς τῶν πατρίων
θεῶν βωμοὺς σὺν τῷ περιβόλῳ καὶ προνάῳ καὶ τοὺς ἐγκρητη-
ρίους οἴκους καὶ τοῦ Ἥλιου τὸν Ναόν, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ Ἀγαλ-
μα, καὶ τὸν Περίβολον. Τὸν δὲ (γρ. τὸν τε) Περίβολον τῆς ἰε-
ραῖς Νάπης, καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ Ναοὺς Δήμητρος καὶ Κόρης καὶ
Διονύσου καὶ Ἀρτέμιδος σὺν τοῖς ἐν αὐτοῖς Ἀγάλμασιν (πρόσ-
θετες καὶ προσκοσμήμασιν) καὶ Προνάοις ἐκ τῶν ἰδίων ἐποίησεν.
Καὶ τοὺς Ναοὺς (πρόσθετες καὶ) Εὐετηρίας (πρόσθετες τῆς Δήμη-
τρος καὶ τῆς) καὶ Κόρης, καὶ τὸ Πλουτώνειον, καὶ τὰς ἀναβά-
σεις, καὶ τὰ ἀναλήμματα ὑπὸ σεισμῶν καὶ παλαιότητος διαλε-
λυμένα ἐπεσκεύασεν ὁ αὐτὸς, καὶ τὴν (πρόσθετες στοᾶν τὴν) πρὸς
τῷ σταδίῳ σὺν τοῖς κεκαμαρωμένοις Οἴκοις καὶ προσκοσμήμα-
σιν ὑπὲρ Ἀγορανομίας ἀνέθηκεν »².

Ὁ Μελέτιος παρέλιπεν ἐν τέλει τὰδε· Ὑπόσχεσις Π(οπλίου)
Δικινίου Πρείσκου· ἐάν μοι πωλήσητε τῆς λεγ[ομ]ένης ἡγ-
γλια πο

Ἐξέδωκε τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην πρὸ τοῦ Μελετίου ὁ Spon³
καὶ ὁ Wheeler⁴. Ἴδε αὐτὴν νῦν παρὰ τῷ Böckh⁵ καὶ τῷ
Dittenberger⁶.

65) Ἐν Ὑπάτοις· « εἶναι ἐπιγραφὴ ἐν τινι λίθῳ Ἀυτοκρά-
τορα ... Θεὸν Θεοῦ Υἱὸν Σεβαστὸν Εὐεργέτην καὶ τοὺς Υἱοὺς

¹ Πρανεγνωσθῆ ἐκ τῶν λέξεων ΠΥΑΙΜ = Π(οπλίου υ(ός) Αἰμ(ιλία).

² Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 434.

³ Voyage Τόμ. Γ' μέρ. γ' σ. 225. Miscellanea eruditionis antiquae X, 111
σ. 363.

⁴ A journey into Greece σ. 438.

⁵ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1104.

⁶ Inscriptiones Argolidis σ. 32 ἀρ. 203.

Γάϊον, Οὔαρον καὶ δα... Ἰούλιον Καίσαρα ἢ πόλις Ὑπατα»¹.

Ἐκ τοῦ Μελετίου, μόνου ἐκδόντος, παρέλαβεν ἔπειτα ὁ Böckh².

66) Ἐν Τρίκῃ τῆς Θεσσαλίας· «Πόρρω τῆς Τρίκκης εἰς διάστημα ὠρῶν δύο, κατὰ τὴν Λεωφόρον τὴν εἰς Μασκολοῦρι ἄγουσαν, κεῖται κώμη, Μισδάνη λεγομένη, εἰς τῆς ὁποίας τὴν Ἐκκλησίαν τὴν ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων εἶναι Λίθος ἔχων ἑπτὰ ἐσχηματισμένον, καὶ ἄνω αὐτοῦ ἐπιγραφὴν τοιαύτην Κοῖντα Ἀφρόδειον τὸν ἑαυτῆς Ἄνδραν μνήμης χάριν ἀνέθηκε. Ἡρώς χρησιᾶ χαῖρε»³.

Ἐκ τοῦ Μελετίου παραλαβὼν ἐξέδωκεν ὁ Böckh⁴.

67) Ἐν Θεσσαλονίκῃ· «Πλησίον τῆς Θεσσαλονίκης ἐν τῇ δημοσίᾳ ὁδῷ εἰς τὸ στενὸν, ἀντικρὺ τῆς καθ' ὁδὸν πηγῆς ἐν ἔτει 1694 ἀνεκαλύφθη Τάφος ἀξιόλογος ἔχων ἐπιγραφὴν τοιαύτην Πόντιος Λοῦπος Ποντίῳ Δούπῳ τῷ Πατρὶ μνείας χάριν καὶ τὰ ἐξῆς. Μετὰ δὲ τριετίαν ἐκεῖθεν πάλιν διελθὼν, οὐχ εὖρον αὐτὸν, συντριφθέντα ὑπὸ τῶν βαρβάρων»⁵.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐξ ἀπογράφου τοῦ Ἀποστόλου Ζέου ἐξέδωκε μετὰ τῶν κερκυραϊκῶν καὶ ὁ Montfaucon⁶. Ἴδε αὐτὴν παρὰ τῷ Böckh⁷.

68) Ἐν Περίνθῳ (Ἡρακλείᾳ)· «Εὐρίσκονται καὶ ἐπιγραφαὶ τοιαῦται ἐν τῇ Μητροπόλει· Ἀγαθῇ τύχῃ Αὐτοκράτορα Καίσαρα (πρόςθεος θεοῦ) Τραϊανοῦ Παρθικοῦ Υἱὸν Νερούα Υἱὸν Τραϊανὸν Ἀδριανὸν Σεβαστὸν Δημοαρχικῆς ἐξουσίας (πρόςθεος τὸ εἶ) Ὑπατον τὸ Γ'»⁸.

¹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 438.

² Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1774.

³ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 446.

⁴ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1781.

⁵ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 461.

⁶ Diarium Italicum σ. 426.

⁷ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 1983.

⁸ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 61.

Ἐξέδωκαν πρὸ τοῦ Μελετίου ὁ Selden¹ καὶ ἐξ αὐτοῦ ἄλλοι. πρὸς δὲ ὁ Spon² καὶ ὁ Wheeler³. Ἴδε νῦν αὐτὴν παρὰ τῷ Böckh⁴.

69) Ἀυτέθι· Ἀγαθῆ ἰσχὺ Ἀντοκράτορα Καίσαρα Α'. Σεπίμιον Σευήρον εὐσεβῆν (γράφει Σεούηρον εὐσεβῆ) Περτίνακα Σεβαστὸν Ἀραβικὸν Ἀδιαβηρικὸν Παρθικὸν μέγιστον ἢ Βουλῆ καὶ ὁ Δῆμος τῶν Νεωκόρων Περινθίων»⁵.

Ἐξέδωκαν πρὸ τοῦ Μελετίου ὁ Selden⁶ καὶ ἐξ αὐτοῦ ἄλλοι, πρὸς δὲ ὁ Spon⁷ καὶ ὁ Wheeler⁸. Ἴδε αὐτὴν νῦν παρὰ τῷ Böckh⁹.

70) Ἐν Λαμφάκῳ· «Εὐρίσκονται καὶ ἐπιγραφαὶ ἐν λίθοις εἰς αὐτὴν, εἰς μὲν τὸν οἶκον τοῦ Ἀχμεταγὰ Ἰζελεπῆ, αὕτη ἡ Γερονοία Κῦρος (γράφει Κῦρον) Ἀπολλωνίου Ἀρχίατρον ἄριστον, πολίτην (γράφει πολείτην) ἐπίσημον, πρὸς πολλοῖς εὐεργετήμασιν εἰς αὐτὴν, ἀλείψαντα λαμπρῶς καὶ πολυδαπάνως καὶ ἀουγκρίτως (γράφει ἀουγκρίτως) καὶ ἀποχαρισάμενον χιλίας (γράφει χειλίας) ἀτικὰς τῇ Γερονοίᾳ»¹⁰.

Ἐξέδωκαν πρὸ τοῦ Μελετίου ὁ Spon¹¹ καὶ ὁ Wheeler¹². Ἴδε αὐτὴν νῦν παρὰ τῷ Böckh¹³.

71) Ὁμοίως ἐν Λαμφάκῳ· «Εἰς ἄλλον δὲ τόπον αὕτη Ἰουλίαν Σεβαστὴν Ἐσιάν νεάν Δήμητρα ἡ Γερονοία τόδε (γράφει τὸ δὲ) εἰς τὸ ἄγαλμα, καὶ τὴν βάσιν, καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ, δα-

¹ Appendix Marmorum Oxoniensium ἀρ. CLXI σ. 57.

² Voyage Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 95.

³ A journey into Greece σ. 80.

⁴ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 2020.

⁵ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 61.

⁶ Appendix Marmorum Oxoniensium ἀρ. CLXI σ. 57.

⁷ Voyage Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 97.

⁸ A journey into Greece σ. 76.

⁹ Corpus inscriptionum Graecorum ἀρ. 2022.

¹⁰ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 132.

¹¹ Voyage Τόμ. Α' μέρ. α' σ. 91 καὶ ἀλλ' αὐτοῦ.

¹² A journey into Greece σ. 77.

¹³ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 3613.

πάνημα ποιησαμένου, ἐκ τῶν ἰδίων ὑπὲρ τῆς εἰς τοὺς στεφάνους εὐσεβείας τοῦ Ἱερῆως τῶν Σεβαστῶν καὶ στεφανηφόρου τοῦ σύμπαντος αὐτῶν οἴκου, καὶ ταμίου (πρόσθεσ τοῦ) δήμου τὸ δεύτερον, Διονυσίου τοῦ Ἀπολ[λ]ωνοτείμου »¹.

Ἐξέδωκαν τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην πρὸ τοῦ Μελετίου ὁ Spon² καὶ ὁ Wheeler³. Ἴδε αὐτὴν νῦν παρὰ τῷ Böckh⁴.

72) Ἐν Περγάμῳ « Εἶναι καὶ ἐπιγραφαὶ εἰς αὐτὴν τοιαύτη· « Γαῖον Ἀντίον Αὔλον Ἰούλιον Αὔλον υἱὸν Κουαδράτον δὺς (γράφει δις) Ὑπαιον, Ἀνθύπατον Ἀσίας Σεπτεμονίρουμ, Ἐπιουλόγων Φράτρεμ Ἀπουάλεν (γράφει ἀρουάλεν) Πρεσβευτὴν καὶ Ἀντιστρατήγον (πρόσθεσ [Πόντιου]) καὶ Βιθυνίας Πρεσβευτὴν, Ἀσίας Πρεσβευτὴν, Σεβαστὸν (γράφει Σεβαστοῦ) Ἐπαρχίας Καππαδοκίας Ἀνθύπατον Κρήτης Κύπρου Πρεσβευτὴν Στρατηγὸν (γράφει Σεβαστοῦ καὶ ἀντιστρατήγον Λυκίας καὶ Παμφυλίας Πρεσβευτὴν καὶ Ἀντιστρατήγον Ἀυτοκράτορος Νερούας Τραϊανοῦ Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ Δακικιοῦ ἐπαρχίας Συρίας, ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Δῆμος τῶν πρώτων Νεωκόρων Περγαμηνῶν, τῶν εὐεργετῶν, (γράφει τὸν εὐεργετήν) ἐπιμεληθέντων τῆς ἀναστιάσεως τῶν Στρατιωτῶν »⁵.

Ἐξέδωκαν τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην πρὸ τοῦ Μελετίου ὁ Spon⁶ καὶ ὁ Wheeler⁷ καὶ ἐξ αὐτῶν ἄλλοι. Ἴδε αὐτὴν νῦν παρὰ τῷ Böckh, ὅστις δὲν μνημονεύει τοῦ Μελετίου. Παράβαλε δὲ καὶ τὰ παρ' αὐτῷ λεγόμενα περὶ τοῦ διαφόρου τέλους τῆς ἐπιγραφῆς⁸.

73) Ἐν Ἱεραπόλει Φρυγίας « Κεῖνται ἐν αὐτῇ καὶ ἐπιγραφαὶ, οἷον· Τοῦτο τὸ Ἡρώον στεφανοῖ ἡ ἐργασία τῶν Βαφέων »⁹.

¹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 132.

² Voyage Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 93.

³ A journey into Greece σ. 76.

⁴ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 3642.

⁵ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 135 κ. ε.

⁶ Voyage Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 140 κ. ε.

⁷ A journey into Greece σ. 262.

⁸ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 3548.

⁹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 143.

Εἶνε μέρος μόνον ἐπιγραφῆς. ἦν ὁμοίως χωριστὰ ἐξέδωκαν ὁ Spon¹ καὶ ἄλλοι. Ἴδε τὸ δλον παρὰ τῷ Böckh², μὴ μνημονεύοντι τοῦ Μελετίου.

74) Ὁμοίως ἐν Ἱεραπόλει· «καὶ ἑτέρα· Ἀπόλλωνι ἀρχηγῆ (γράφει ἀρχηγῆτι καὶ τ..)»³.

Ὁ Böckh, μὴ μνημονεύων τοῦ Μελετίου, ἀναφέρει τὴν πρώτην ἐκδόσιν εἰς τὸν πολλῶ μεταγενέστερον αὐτοῦ Chandler⁴.

75) Ὁμοίως ἐν Ἱεραπόλει· Φλαούιος Ζεῦξις ἐργαστῆς πλεύσας ὑπὲρ Μαλέαν εἰς Ἰταλίαν πλοῆς (γράφει πλοῆς) ἑβδομήκοντα δύο, κατεσκεύασε (γράφει κατεσκεύασεν τὸ) μνημεῖον ἐναντῶ καὶ τοῖς τέκνοις Φλαουῖῳ Θεοδώρῳ, καὶ Φλαουῖῳ Θεουδακαίῳ (γράφει Θεουδᾶ καὶ ῶ), ἂν ἐκεῖνοι συγχωρήσωσιν»⁵.

Ἐξεδόθη πρώτην ὑπὸ τοῦ Spon⁶. Ἴδε αὐτὴν νῦν παρὰ Böckh⁷.

76) Ἐν Θυατείροις· «Εὐρίσκονται εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν πολλαὶ ἐπιγραφαί, ἐξ ὧν ἐνταῦθα προσετέθησαν αὗται· (πρόσθεσις Ἀγαθῆ τύχη). Ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Δῆμος ἐτείμησαν Οὐλπίαν Μάρκελλαν τὴν Ἱέρειαν τῆς Ἀριτέμδος, Μάρκου Οὐλπίου Δαμαπαράδοξου (γράφει Δαμᾶ, παραδόξου) καὶ Κανιδίας Βασσῆς (γράφει Βάσσης) θυγατέρα ἐπιτελέσασαν τὰ τῆς Θεοῦ μυστήρια, καὶ τὰς ἰδυσίας λαμπρῶς καὶ πολυδαπάνως ἀναστησάντων τὴν τειμᾶν Ἀνδρονίκου (γράφει Ἀνδρονείκου) τοῦ Ἀνδρονείκου, καὶ Στρατονείκης τῆς Μηνογενοῦς (γράφει Μηνογένους), τῶν θρεψάντων ἐκ τῶν ἰδίων»⁸.

Ἐξέδωκαν παρὰ τοῦ Μελετίου ὁ Θωμᾶς Smith⁹, ὁ Ricaut¹⁰,

¹ Voyage Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 150.

² Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 3924.

³ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 143.

⁴ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 3905.

⁵ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 143.

⁶ Voyage Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 151.

⁷ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 3920.

⁸ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 147.

⁹ Notitia VII ecclesiarum Asiae σ. 21.

¹⁰ Historia ecclesiae Graecae σ. 87.

ἐ Spon¹ καὶ ὁ Wheeler². Ἴδε αὐτὴν νῦν παρὰ τῷ Böckh³.

77) Ὀμοίως ἐν Θυατείροις « Καὶ ἐπὶ τῷ Ἡ κρατίστη Θυατειρητῶν (γράφει Θυατειρητῶν) βουλῇ Κλώδιον Ἀῶρ. Πρόκλιον Ἡρώα ἄνδρα εὐγενῆ ἐπὶ σεμνότητι βίου, καὶ ἀρχαῖς καὶ λειτουργίαις πάσας διὰ τε αὐτοῦ καὶ τοῦ γένους καὶ ἄλλαι »⁴.

Ἐξέδωκαν πρὸ τοῦ Μελετίου ὁ Θωμᾶς Smith⁵, ὁ Ricant⁶, ὁ Spon⁷ καὶ ὁ Wheeler⁸. Ἴδε αὐτὴν νῦν παρὰ τῷ Böckh⁹.

78) Ἐν Σάρδεσιν « Εὐρίσκονται ἐπιγραφαὶ εἰς αὐτὴν, οἷον Ἀυτοκράτορα Καίσαρα Θεοῦ Ἀδριανοῦ Υἱὸν Θεοῦ Τραϊανοῦ Υἱωνὸν Τ. Αἴλιον Ἀδριανὸν Ἀντωνῖνον Εὐσεβῆ (γράφει εὐσεβῆν) Σεβαστὸν, δημοκρατικῆς ἐξουσίας β'. Ὑπατον, τρίτον πατέρα Πατρίδος, ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τῶν Σαρδιανῶν εὐίμησεν (γράφει εὐείμησεν) Ἡρώα εὐνοίας αὐτοῦ χάριν καὶ τὰ ἐξῆς »¹⁰.

Ἐξέδωκαν πρὸ τοῦ Μελετίου ὁ Θωμᾶς Smith¹¹, ὁ Spon¹² καὶ ὁ Wheeler¹³. Ἴδε αὐτὴν νῦν παρὰ τῷ Böckh¹⁴.

79) Ἐν Φιλαδελφείᾳ τῆς Αὑδίας « Κεῖται καὶ ἐπιγραφή ἐν αὐτῇ τοιαύτῃ Σανδίπτην Ἀκύλα (γράφει Ἀκύλας) μνήμην βίου (γράφει μνήμη βιότου) παρέδωκεν, βωμῶν τειμήσας σεμνοτάτην ἄλογον, παρθένος (γράφει παρθένον), ἧς ἀπέλυσε μήτρην (γράφει μήτρην), ἧς ὄριον ἄνθος ἔσχεν ἐν ἡμιτελεῖ πανοσάμενον θαλάμῳ. Τρεῖς γὰρ ἐπ' εἰκοσίους (γράφει εἴκοσι οὖς) τελέωσε βίον (γράφει

¹ Voyage Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 108.

² A journey into Greece σ. 235.

³ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 3507.

⁴ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 147.

⁵ Notitia VII ecclesiarum Asiae σ. 48.

⁶ Historia ecclesiae Graecae σ. 84.

⁷ Voyage Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 113.

⁸ A journey into Greece σ. 230.

⁹ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 3492.

¹⁰ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 148.

¹¹ Notitia VII ecclesiarum Asiae σ. 31.

¹² Voyage Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 146 κ. ε.

¹³ A journey into Greece σ. 263.

¹⁴ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 3457.

βίου) ἐνιαυτοὺς, καὶ μετὰ τοὺς δὲ θάνειν τοῦτο λιποῦσα φάος»¹.

Ἐπίγραμμα, εὐ τὸ ἔμμετρον δὲν οἶσθω ὁ Μελέτιος. Ἐξεδόθη πρὸ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Θωμᾶ Smith², τοῦ Spon³ καὶ τοῦ Wheler⁴. Εὗρηται νῦν παρὰ τῷ Böckh⁵.

80) Ἐν Λαοδικείᾳ τῆς Ἀσίδας· «Εἶναι εἰς αὐτὴν καὶ ἐπιγραφαὶ ἐν λίθοις τοιαῦται· Τίτω Καίσαρι Σεβαστῷ Οὐεσπασιανῷ Ὑπάτῳ τὸ ζ. Αὐτοκράτορος Θεοῦ Οὐεσπασιανοῦ υἱῷ, καὶ τῷ Δίμῳ, Νεικόστρατος Λυκίου τοῦ Νικοσιράτου τοῦτον τὸν λίθον (γράφει Νεικοσιράτου νεώτερος [τὸ ἀμφι]θέατρον λευκόλιθον) ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθηκεν· τὰ προσλείψαντα τοῦ ἔργου τελειώσαντος Νεικοσιράτου τοῦ κληρονόμου αὐτοῦ, καθιερώσαντος δὲ τοῦ (γράφει Μάρκου Οὐλπίου) Τραϊανοῦ τοῦ Ἀνθυπάτου»⁶.

Ἐξεδόθη πρὸ τοῦ Μελετίου τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Θωμᾶ Smith⁷, εἶτα δὲ ὑπὸ τοῦ Spon⁸. Ἴδε νῦν αὐτὴν παρὰ τῷ Böckh⁹.

81) Ὁμοίως ἐν Λαοδικείᾳ· «Καὶ ἑτέρα· Μνήμα Μονομαχίδων (γράφει μονομάχ[ων τ]ῶν) δοθέντων ὑπὸ Ἀρχιερέως, καὶ στεφανηφόρου Διοκλέους τοῦ Μητροφίλου»¹⁰

Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον πρὸ τοῦ Μελετίου ὑπὸ τοῦ Spon¹¹. Ἴδε αὐτὴν νῦν παρὰ τῷ Böckh¹².

82) Ἐν Σμύρνῃ· «Εὕρισκονται καὶ ἐπιγραφαὶ ἐν τῇ Σμύρνῃ τοιαῦται· Νεωκόρος Σμυρναίων δῆμος ἐτείμησεν Μάρκον

¹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 149.

² Notitia VII ecclesiarum Asiae σ. 33 κ. ε.

³ Voyage Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 149.

⁴ A journey into Greece σ. 265.

⁵ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 3435.

⁶ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 150.

⁷ Notitia VII ecclesiarum Asiae σ. 41.

⁸ Voyage Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 143.

⁹ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 3935.

¹⁰ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 150.

¹¹ Voyage Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 144.

¹² Corpus Inscriptiorum Graecarum ἀρ. 3942.

Ἄτιλιον Βραδούα τὸν Ἀνθύπατον, ἐπιμεληθέντος Μάρκου Ἀύρηλιου Περγέρον τοῦ ἐπὶ τῶν δαπλῶν Στρατηγοῦ»¹.

Ἐξεδόθη πρὸ τοῦ Μελετίου τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Θωμᾶ Smith².
Νῦν εὑρηται παρὰ τῷ Böckh³.

83) Ὁμοίως ἐν Σμύρνῃ· «(ἑτέρα) ἀγαθὴ τύχη· τῇ λαμπροτάτῃ καὶ Μητροπόλει τρις Νεωκόρω τῶν Σεβαστιῶν, κατὰ τὰ δόγματα τῆς ἱερωτάτης συγκλήτου Σμυρναίων ...»⁴.

Ἐξεδόθη πρὸ τοῦ Μελετίου ὑπὸ τοῦ Θωμᾶ Smith⁵ καὶ τοῦ Σρον⁶. Νῦν εὑρηται παρὰ τῷ Böckh⁷.

84) Ὁμοίως ἐν Σμύρνῃ· «καὶ ἑτέρα· Οἱ θεότατοι Ἀυτοκράτορες Σεουήρος (τόνισον Σεούηρος) καὶ Ἀντωνεῖνος Καίσαρες Σμυρναίους. Εἰ Κλαύδιος Ρουφῖνος ὁ Πολεῖτης ὑμῶν, ὁ διὰ τὴν προαίρεσιν, ἢ σύνεσιν ἐπὶ παιδείᾳ, καὶ τὸν ἐν λόγοις συνεχιῆ βίον τὴν προκειμένην τοῖς σοφισταῖς κατὰ τὰς θείας τῶν προγόνων ἡμῶν διατάξεις ἀτέλειαν τῶν λειτουργιῶν καρπιύμενος, ὑμῶν αὐτὸν ἐκουσίῳ ἀνάγκῃ προκαλουμένων, ὑφέσθη τὴν στρατηγίαν, κατὰ τὸ πρὸς τὴν παιρῖδα φίλτρον. Τὴν γοῦν εἰς τὰ ἄλλα μένειν ἀπραγμοσύνην ἀκείνητον, αὐτὸ (γράφει αὐτῷ) δικαιοῦτατον ἐστίν. Οὐ γὰρ ἄξιον τῷ ἀνδρὶ, τὴν εἰς ὑμᾶς φιλοτιμίαν (γράφει φιλοτιμίαν) γενέσθαι ζημίαν, καὶ μάλιστα ταύτην ὑμῶν αἰτούντων ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν χάριν· εὐτοχεῖτε. Ἐπρέσβευεν Αὐτ. Ἀντωνεῖνος καὶ Αἴλιος Σπηραῖτος καὶ τὰ ἐξῆς»⁸.

Ἡ ἐπιγραφή εἶνε πλήρης, τῶν λέξεων τοῦ Μελετίου καὶ τὰ ἐξῆς ἀναφερομένων εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς. Ἐξεδόθη δὲ πρὸ αὐ-

¹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 162.

² Notitia VII ecclesiarum Asiae σ. 59.

³ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 3189.

⁴ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 162.

⁵ Notitia VII ecclesiarum Asiae σ. 56.

⁶ Voyage Τόμ. Α' μέρ. α' σ. 125.

⁷ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 3197.

⁸ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 162.

τοῦ ὑπὸ τοῦ Θωμᾶ Smith ¹, τοῦ Spon ² καὶ τοῦ Wheeler ³.
Νῦν δ' εὑρηται παρὰ τῷ Böckh ⁴.

85) Ἐν Ἐφέσῳ «Εὑρίσκονται καὶ Ἐπιγραφαὶ ἐν αὐτῇ, ἐξ
ἧν αὕτη Ἡ Βουλὴ ἐτείμησεν Πόπλιον Αἴλιον Φλαβιανὸν
'Απολλόδωρον Ἀσπένδιον Φιλολόγον (τοῦτον φιλόλογον). Τὸ
δὲ Μνημεῖον κατεσκεύασεν Πόπλιος Αἴλιος Φλαβιανὸς Ζωῖλος
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ζῆ, καὶ τὰ ἐξῆς» ⁵.

Ἡ ἐπιγραφή εἶνε πλήρης, αἱ δὲ λέξεις τοῦ Μελετίου καὶ
τὰ ἐξῆς ἀναφέρονται εἰς τὴν ὑπαρξίν ἄλλων ἐπιγραφῶν. Ἐξε-
δόθη δὲ πρὸ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ricaut ⁶, τοῦ Θωμᾶ Smith ⁷ καὶ
τοῦ Spon ⁸. Ἴδε αὐτὴν νῦν παρὰ τῷ Böckh ⁹.

Τέλος δ' εὑρηται παρὰ τῷ Μελετίῳ ¹⁰ καὶ μακρὰ εἰς ἰάμβους
βυζαντιακὴ ἐπιγραφή τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μονῆς τοῦ
Παντοκράτορος, ἣτις ἄρχεται μὲν διὰ τοῦ στίχου

Ὅρων τὰ καινὰ ταῦτα θαύμαζε ξένη

τελευτᾷ δ' εἰς τὸν στίχον

Ψυχῆς θραύσεως καὶ πνοῆς ἀποπτάσης.

Ἦσαν δὲ γεγραμμένα τὰ ἰαμβεῖα ταῦτα ἐπὶ τοῦ λίθου, ἐφ'
οὗ ἐλέγετο μετὰ τὴν ἀποκαθάρωσιν σμυρνησθεῖς ὁ Ἰησοῦς. Οὗ-
τος, φυλασσόμενος πρότερον ἐν Ἐφέσῳ, εἶχε μετακομισθῆ
ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Μανουὴλ Κομνηνοῦ εἰς τὰνάκτορα τῆς
Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν μονὴν τοῦ Παν-
τοκράτορος ¹¹.

¹ Notitia VII ecclesiarum Asiae σ. 55.

² Voyage Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 126.

³ A journey into Graece σ. 243.

⁴ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 3178.

⁵ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 167.

⁶ Historia ecclesiae Graecae σ. 45.

⁷ Notitia VII ecclesiarum Asiae σ. 49.

⁸ Voyage Τόμ. Γ' μέρ. α' σ. 132.

⁹ Corpus Inscriptionum Graecarum ἀρ. 3009.

¹⁰ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Γ' σ. 72.

¹¹ Νεκήτα Χωνιάτου εκδ. Βόννης σ. 289, 11 κ. ι. Ducange Constantino-

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη μετὰ τῆς ἐξ ἧς ἐλήφθησαν ἀνωτέρω τὰ ὑπ' ἀρ. 37 σημειώματα εἶνε αἱ ὅσοι μόναι τῶν βυζαντιακῶν χρόνων, ἃς ἠξίωσε προσοχῆς ὁ Μελέτιος.

Καὶ αὗται μὲν εἶνε αἱ ὑπὸ τοῦ Μελετίου ἐκγραφείσαι ἐπιγραφαί. Ὁ δὲ τῆς δευτέρας ἐκδόσεως τῆς Γεωγραφίας αὐτοῦ ἐπιμεληθεὶς Ἀνθιμος Γαζῆς, μεταλαβὼν τοῦ ὑπὸ τοῦ Μελετίου ἐπιδειχθέντος ἐνδιαφέροντος, παρενέθηκε καὶ αὐτὸς ἀρχαίας τινὰς ἐπιγραφὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐκγραφείσας. Εἶνε δὲ αὗται αἱ ἐξῆς:

α) Ἐν Ἰωλκῶ « ὅπου τανῦν Λεχώνια ἔνθα εὔρον ἐπιγραφὴν (ἐπὶ μαρμάρου λευκοῦ, ἔχων τρία πρόσωπα ἐκκεχαρημένα) τήνδε Ἑλλίς Ἀχιλλέως ἥρωος χρησιτὲ χαῖρε ».

β) Ἐν Μακρυνίτση τῆς Μαγνησίας « ἐκεῖ ὅπου εἶναι ἡ ἐκκλησία τῆς Παναγίας, φαίνονται πολλὰ εἰρεπία ἀρχαιότητος, ἔνθα εὔρον καὶ τὰς δε τὰς ἐπιγραφὰς »

....ΑΘΕΣΘΑΙ.ΔΟΣΕΙ ΤΗ ΠΟΛΕΙ.
ΛΟΥ ... ΑΦΡ ... ΗΡΩ ... ΧΑΙΡ....

Τον Πομπηϊον Ναϊο ... το τρίτον Αὐτοκράτορα ... τον εαυτου Ευεργέτην κτλ.»².

γ) « Ἐν τῇ νήσῳ Σκιάθῳ εὔρον ἐπὶ τινὶ λίθῳ τὰς δε τὰς ἐπιγραφὰς. Ἀγαθῇ τύχῃ, τὸν μέγιστον καὶ θειότατον αὐτοκράτορα σεπίμιον Σεβῆρον Περίνακα, ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Σκιαθίων ἐπιμελησαμένου Ἰακίνθου Πίκτιου ἀνθ' ἧς ἤρξεν ἐπωνύμιον ἀρχῆς »³.

δ) Ὁμοίως ἐν Σκιάθῳ « Καὶ ἐν ἐτέρῳ Ἐὸν μέγιστον καὶ θειότατον αὐτοκράτορα καίσαρα Ἀδριανὸν Ὀλύμπιον, ὁ ἀρχιερεὺς ἀπὸ πατρὸς Φιλίππου Φίλιππος Ἀζηριεύς »⁴.

lis Christiana ἐκδ. Παρισίων σ. 81. Πασπάτη Βυζαντιναὶ μελέται. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1877 σ. 311.

¹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 451.

² Αὐτόθι σ. 453.

³ Αὐτόθι Τόμ. Γ' σ. 13 ἐν σημ. α'.

⁴ Αὐτόθι.

Ἀναθεωρῶν δὲ τὰς ὑπὸ τοῦ Μελετίου ἐκδοθείσας ἐπιγραφάς καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν, παρατηρῶ τὰ ἐξῆς. Καὶ πρῶτον ἡ ἐξέτασις τῶν ἀνωτέρω ἀναγραφεισῶν ἐπιγραφῶν, ἃς παρέθηκε παλαιότερον οἷος ἀνέγραψεν ὁ Μελέτιος, δεικνύει, ὅτι οὗτος περιωρίσθη εἰς ἀπλήν αὐτῶν ἀναγραφὴν ἄνευ σχολίων ἢ ἐρμηνείας οἷας δὴποτε. Ἀντιγράψας δ' αὐτάς διὰ μικρῶν γραμμάτων πλὴν ἢ σπανιωτάτων περιπτώσεων, καθ' ἃς ἐποίησατο χρῆσιν κεφαλαίων πρὸς δήλωσιν μάλιστα δυσζυμβλήτων χωρίων¹, προσέθηκε τὰναγκαῖα πνεύματα, τοὺς τόνους καὶ τὸ ὑπογεγραμμένον ἰῶτα, εἰ καὶ παρατηρεῖ, ὅτι ἐν οὐδεμίᾳ ἐπιγραφῇ εἶδε τόνον ἢ πνεῦμα ἢ ὑπογεγραμμένον ἰῶτα ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων προσγεγραμμένου².

Κατὰ τὰλλα δὲ παρατηρητέον, ὅτι τὰντίγραφα τοῦ Μελετίου δὲν ἀνταποκρίνονται, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, πρὸς τοὺς αὐστηροὺς κανόνας τῆς ἐκδόσεως ἐπιγραφῶν, ὧν γίνεται χρῆσις σήμερον. Αἱ στιγμαί, δι' ὧν δηλοῖ τὰ παραλειπόμενα ὡς ἐξίτηλα ἢ δυσζυμβλήτα, δὲν ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν λειπόντων γραμμάτων, πολλάκις οὐδὲ κατὰ προσέγγισιν, ἀλλ' εἶνε αὐθαιρέτως τεθειμέναι, ὥστε δυσχερεστάτη θὰ ἦτο ἡ ἐκ τῶν ἀντιγράφων τοῦ Μελετίου ἀκριδῆς συμπλήρωσις τῶν κενῶν. Ἄλλως δ' ὁ Μελέτιος, ὅστις ἀπέφυγεν ἢ δὲν ἠδυνήθη νὰ συμπληρώσῃ καὶ χωρία, ὧν εὐκολος καὶ προφανεστάτη ἦτο ἡ συμπλήρωσις, ποιεῖται ἀφειδεστάτην χρῆσιν ἢ καὶ κατάχρησιν τῶν ἀποσιωπητικῶν στιγμῶν, ὥστε οὐδὲ τοῦτο κἂν δυνάμεθα νὰ γινώσκωμεν ἀσφαλῶς περὶ τῶν λίθων, οἵτινες ἔκτοτ' ἀπώλοντο, ἂν πράγματι ἐξίτηλα ἢ δυσανάγνωστα ἦσαν, καθ' ὃν χρόνον ἀντέγραφε τὰς ἐπιγραφὰς ἐκεῖνας, τὰ ὑπ' αὐτοῦ μὴ ἀναγνωσθέντα χωρία. ἢ ἂν ἐξ ἀδυναμίας ἢ ῥαθυμίας παρέλιπε τὴν τελείαν ἀνάγνωσιν ἐνιαχοῦ. Ἐσφαλμένος δ' εἶνε παρ' αὐτῷ πολλάκις καὶ ὁ τονισμὸς τῶν λέξεων, ἐμφαίνων, καθ' ἃ καὶ ὁ καθ' ὅλου

¹ Μελετίου Γεωγραφία Τόμ. Β' σ. 289, 338. Πρὸς ἀνωτέρω σ. 66, 82, 83.

² Αὐτόθι σ. 339. Πρὸς ἀνωτέρω σ. 84 ἀρ. 41-5.

τρόπος τῆς ἀντιγραφῆς, ἀνεπαρκῆ γνώσιν τοῦ ἀρχαίου λόγου. Καί τὰς διαλέκτους δ' αὐτοῦ αὐτὰς συνέχεεν, ὡς ἀποδεικνύει μάλιστα ἡ ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 36 παρατεθεῖσα ἐπιγραφή ἦν, καί περ ἐν αἰολικῇ διαλέκτῳ γεγραμμένην, ἐξέλαβε δωρικὴν.

Κατὰ ταῦτα ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις τὸ ἔργον τοῦ Μελετίου ὡς ἀρχαιοδίου καὶ στηλοκόπα δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς σημερινὰς ἐπιστημονικὰς ἀπαιτήσεις. Ἄλλ' ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τοὺς χρόνους καὶ τὰς περιστάσεις ὑφ' ἃς ἔζη, εἶνε τὰ μάλιστα ἀξιόπαινος ὁ ζῆλος αὐτοῦ. Τὸ ὑλικὸν ὅπερ συναπεκόμισεν ὑπῆρξεν ἄξιον λόγου. Οἱ νεώτεροι ἀρχαιολόγοι, ὑπ' αὐτοῦ ὀδηγηθέντες, ἠδυνήθησαν νάνεύρωσι πλείστας ἀρχαίας ἐπιγραφὰς καὶ διὰ νέων ἀντιγράφων ἢ ἀντιβολῶν νὰ ἐξακριβώσωσι τὰς ἀρθὰς γραφὰς τῶν ὑπὸ τοῦ Μελετίου παρατηρηθεισῶν καὶ ἐκγραφεισῶν ἐπιγραφῶν. Ἐτι δὲ μᾶλλον ἀξία λόγου εἶνε ἡ ὑπηρεσία ἣν παρέχει εἰς τὴν ἐπιστήμην διὰ τῆς σημειώσεως καὶ ἐπιγραφῶν ἀπολεσθεισῶν ἔκτοτε, περὶ ὧν μόνον ἐκεῖνου ἔχομεν τὴν μαρτυρίαν. Εἶνε δὲ ἡ μαρτυρία αὕτη κατὰ πάντ' ἀξιόπιστος, διότι ὁ Μελέτιος εἰς μόνον ἀντιγραφικὰ λάθη ὑπέπεσεν, οὐδὲν δὲ οὐδέποτε ἀνέγραψε πλαστὸν, ὡς τοῦτο ἔπραξαν ἄλλοι τινὲς τῶν κατὰ τοὺς πρὸ ἡμῶν χρόνων ἀρχαιολογησάντων, ὧν διὰ τοῦτο τὸ κῦρος εἶνε κεκλονημένον ἐν τῇ ἐπιστήμῃ. Μεγάλην δὲ χρησιμότητα ἀκόμη καὶ τὴν σήμερον δύναται νὰ ἔχη ἡ χρῆσις τῆς Γεωγραφίας τοῦ Μελετίου ἕνεκα τῶν τοπογραφικῶν σημειώσεων τῶν συνδεομένων πρὸς τὴν ἀναγραφὴν τῶν ὑπ' αὐτοῦ παραδεδομένων ἀρχαίων ἐπιγραφῶν, ἰδίως ἐκείνων αἵτινες ἔκτοτ' ἐξέλιπον, συνεκλιπόντων τυχόν ἐν τῷ τόπῳ ἐνθα εὗρισκοντο λήγοντος τοῦ δεκάτου ἐβδόμου αἰῶνος καὶ τῶν λοιπῶν λειψάνων ἀρχαίων πόλεων, ὧν ὁ Μελέτιος εἶδε τὰ ἴχνη. Αἱ τοιαῦται αὐτοῦ μαρτυρίαι δύνανται νὰ θεωρηθῶσι καὶ σήμερον ὡς ἀσφαλῆς ὀδηγὸς εἰς τοὺς ἀρχαιολόγους. Διὰ πάντα δὲ ταῦτα εἶνε λυπηρὸν, ὅτι δὲν διεσώθη που ὅσον γινώσκομεν τὸ λοιπὸν ἐπιγραφικὸν καὶ ἀρχαιολογικὸν ὑλι-

κόν, ὅπερ φαίνεται ὅτι εἶχε συλλέξει ὁ Μελέτιος. Ὅτι δὲ οὗτος πράγματι μέρος μόνον τῶν κατὰ τὰς περιόδους αὐτοῦ συλλεχθέντων συμπεριέλαβεν εἰς τὴν Γεωγραφίαν, ἐπεφυλάσσετο δὲ νὰ ἐκδώσῃ ἀλλαγῶν καὶ τὰ ὑπόλοιπα, ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν λέξεων αὐτοῦ καὶ ἄλλας πλείους, ὡς ἐν ἄλλοις ἐκθέσομεν, ὡς ἐπάγεται μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς τὴν ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 54 παρατεθειτῶν ἐκ τοῦ ἐν Ἰήττῳ τεμένου τοῦ Ἀσκληπιοῦ Σωτήρος.¹ Ἐντεῦθεν δὲ γίνεται δῆλον, ὅτι ἡ εὔρεσις τῶν πρωτογράφων τῆς Γεωγραφίας τοῦ Μελετίου, περὶ ὧν ἄλλως οὐδὲνα λόγον ποιεῖται οὐδ' αὐτὸς ὁ Ἀνθιμος Γαζῆς ὁ ἐπιμεληθεὶς τῆς δευτέρας ἐκδόσεως τῆς Γεωγραφίας, καὶ τῶν λοιπῶν ἀνεκδότων αὐτοῦ ἀρχαιολογικῶν σημειωμάτων θὰ ἦτο πολλοῦ λόγου ἀξία. Ἐκεῖνα μὲν θὰ ἠδύναντο νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς πρὸς τὰς ἐπιγραφὰς τὰς ἔκτοτε ἀπολεσθείσας ἢ ἐκείνας ἐν αἷς δι' οἰονδήποτε λόγον χωρὶα τινὰ ἐπὶ Μελετίου καλῶς σωζόμενα, ἀλλ' ὑπ' ἐκείνου παραγνωσθέντα ἔκτοτ' ἔγειναν ἐξίτηλα. Τὰ δὲ ἀνέκδοτα σημειώματα οὐδαμῶς εἶνε ἀπίθανον ὅτι ἀνευρισκόμενα ἤθελον ἀποκαλύψει εἰς ἡμᾶς καὶ ἄλλας ἐπιγραφὰς μετὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ δεκάτου ὀγδοῦ ἐκλιπούσας καὶ τοπογραφικὰς ἐνδείξεις χρησίμους εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐπιστήμην.

¹ Ἐνθ' ἐν. Τόμ. Β' σ. 346 κ. εἰ. Πρ5λ. ἀνωτέρω σ. 87.